

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA ELEKTROTECHNIKY
A KOMUNIKAČNÍCH TECHNOLOGIÍ
FACULTY OF ELECTRICAL ENGINEERING AND COMMUNICATION

ÚSTAV TELEKOMUNIKACÍ
DEPARTMENT OF TELECOMMUNICATIONS

IMPLEMENTACE KOMUNIKAČNÍCH PROTOKOLŮ PRO
IOT S VYUŽITÍM ROZŠIŘUJÍCÍHO MODULU UNIPI PRO
RASPBERRY PI

SEMESTRÁLNÍ PRÁCE
SEMESTRAL THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

PhDr. Jan Krejčí

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

Ing. Pavel Mašek

BRNO 2016

Semestrální práce

magisterský navazující studijní obor **Telekomunikační a informační technika**
Ústav telekomunikací

Student: PhDr. Jan Krejčí

ID: 187017

Ročník: 2

Akademický rok: 2016/17

NÁZEV TÉMATU:

Implementace komunikačních protokolů pro IoT s využitím rozšiřujícího modulu UniPi pro Raspberry Pi

POKyny pro vypracování:

Cílem semestrálního projektu bude seznámení se s modulem UniPi pro embedded zařízení Raspberry Pi. Bude provedena analýza možností implementace komunikačních protokolů pro Internet věcí (IoT) s využitím UniPi. Na základně podporovaných protokolů bude navrhnut scénář s využitím reálných senzorů (měřicích zařízení), kdy rozšiřující modul UniPi bude figurovat v roli přijímače M2M (Machine-to-Machine) dat od senzorů. V rámci semestrálního projektu bude následně započata práce na implementaci vybraného protokolu (struktura komunikace UniPi <-> RPi; přístup k modemu pro konkrétní technologii, vyčítání dat).

DOPORUČENÁ LITERATURA:

- [1] BOSWARTHICK, David, Omar ELLOUMI a Olivier HERSENT. 2012. M2M communications: a systems approach. Hoboken, N.J.: Wiley, xxiii, 308 p. ISBN 978-1-119-99475-6.
- [2] MONK, Simon. 2013. Programming the Raspberry Pi: getting started with Python. New York: McGraw-Hill. ISBN 00-718-0783-7.

Termín zadání: 19.9.2016

Termín odevzdání: 14.12.2016

Vedoucí práce: Ing. Pavel Mašek

Konzultant semestrální práce:

doc. Ing. Jiří Mišurec, CSc., předseda oborové rady

UPOZORNĚNÍ:

Autor semestrální práce nesmí při vytváření semestrální práce porušit autorská práva třetích osob, zejména nesmí zasahovat nedovoleným způsobem do cizích autorských práv osobnostních a musí si být plně vědom následků porušení ustanovení § 11 a následujících autorského zákona č. 121/2000 Sb., včetně možných trestněprávních důsledků vyplývajících z ustanovení části druhé, hlavy VI. díl 4 Trestního zákoníku č.40/2009 Sb.

ABSTRAKT

Předkládaná semestrální práce je zaměřena na implementaci protokolu Wireless M-Bus do embedded zařízení RaspberryPi za pomocí rozšiřující desky UniPi. Protokol je implementován v jazyce Python a s Wireless M-Bus zařízeními komunikuje pomocí komunikačního modulu IQRF připojeného na sběrnici UART. Teoretická část práce se zaměřuje na přehled embedded zařízení pro IoT, možnosti jejich rozšíření, popisuje danou rozšiřující desku i Wireless M-Bus komunikační modul. Podrobněji se zaměřuje na vrstvy protokolu Wireless M-bus, čímž poskytuje základy potřebné pro porozumění praktické části. V praktické části je provedena implementace vzorové aplikace pro vyčítání dat z Wireless M-Bus senzorů.

KLÍČOVÁ SLOVA

IoT, Arduino, RaspberryPi, UniPi, Wireless M-Bus, Python

ABSTRACT

Presented semestral thesis is focused on the implementation of Wireless M-Bus protocol to embedded device RaspberryPi with expansion board UniPi. The protocol is implemented in Python with Wireless M-Bus devices communicating via IQRF transceiver connected to the UART bus. The theoretical part is focused on an overview of embedded devices for the IoT, the possibility of their expansion, describes the UniPi expansion board and Wireless M-Bus transceiver. More specifically focuses on the Wireless M-bus layers, which provides a basic knowledge for understanding the practical part. In the practical part is the implementation of the sample application for retrieving data from a Wireless M-Bus sensors.

KEYWORDS

IoT, Arduino, RaspberryPi, UniPi, Wireless M-Bus, Python

KREJČÍ, Jan *Implementace komunikačních protokolů pro IoT s využitím rozšiřujícího modulu UniPi pro RaspberryPi*: semestrální projekt. Brno: Vysoké učení technické v Brně, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií, Ústav telekomunikací, 2016. 78 s. Vedoucí práce byl Ing. Pavel Mašek

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že svůj semestrální projekt na téma „Implementace komunikačních protokolů pro IoT s využitím rozšiřujícího modulu UniPi pro RaspberryPi“ jsem vypracoval(a) samostatně pod vedením vedoucího semestrálního projektu a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou všechny citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce.

Jako autor(ka) uvedeného semestrálního projektu dále prohlašuji, že v souvislosti s vytvořením tohoto semestrálního projektu jsem neporušil(a) autorská práva třetích osob, zejména jsem nezasáhl(a) nedovoleným způsobem do cizích autorských práv osobnostních a/nebo majetkových a jsem si plně vědom(a) následků porušení ustanovení § 11 a následujících autorského zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, včetně možných trestněprávních důsledků vyplývajících z ustanovení části druhé, hlavy VI. díl 4 Trestního zákoníku č. 40/2009 Sb.

Brno
.....
podpis autora(-ky)

PODĚKOVÁNÍ

Rád bych poděkoval vedoucímu diplomové práce panu Ing. Pavlu Maškovi za odborné vedení, konzultace, trpělivost a podnětné návrhy k práci.

Brno
.....
podpis autora(-ky)

Faculty of Electrical Engineering
and Communication
Brno University of Technology
Purkynova 118, CZ-61200 Brno
Czech Republic
<http://www.six.feec.vutbr.cz>

PODĚKOVÁNÍ

Výzkum popsaný v tomto semestrálním projektu byl realizován v laboratořích podpořených z projektu SIX; registrační číslo CZ.1.05/2.1.00/03.0072, operační program Výzkum a vývoj pro inovace.

Brno

.....
podpis autora(-ky)

OBSAH

Úvod	12
1 Internet věcí	13
2 Embedded zařízení pro IoT	14
2.1 Arduino	15
2.1.1 Arduino Duemilanove	15
2.1.2 Arduino Uno	16
2.1.3 Arduino Leonardo	16
2.1.4 Arduino Mega	16
2.1.5 Arduino Due	17
2.1.6 Arduino Mini	17
2.1.7 Arduino Micro	17
2.1.8 Arduino Nano	17
2.1.9 Arduino Fio	17
2.1.10 Lilypad Arduino	18
2.1.11 Arduino Yun	18
2.2 Arduino klony	19
2.2.1 Freeduino	19
2.2.2 LABduino	19
2.2.3 Arduelo Libero	19
2.2.4 Bare Bones Board	19
2.2.5 Runtime	19
2.2.6 Nanode	19
2.2.7 Freaduino	20
2.2.8 Seeeduino	20
2.2.9 Teensy	20
2.2.10 Diavolino	20
2.2.11 Boarduino	20
2.3 RaspberryPi	21
2.3.1 RaspberryPi	22
2.3.2 RaspberryPi 2	22
2.3.3 RaspberryPi 3	22
2.3.4 RaspberryPi Zero	23
2.4 RaspberryPi klony	24
2.4.1 BananaPi	24
2.4.2 OrangePi	24

2.4.3	CubieBoard	25
2.4.4	Up Board	26
2.4.5	PINE64	26
2.4.6	HardKernel Odroid	27
2.5	Intel	29
2.5.1	Intel Galileo	29
2.5.2	Intel Edison	29
2.6	AMD Gizmo	31
3	Rozšiřující deska UniPi	32
3.1	UniPi v1	33
3.2	UniPi v2 - Neuron	35
3.3	Srovnání obou verzí	40
3.4	Sběrnice na UniPi	41
3.5	Software pro UniPi	44
4	Komunikačního modul Wireless M-Bus	45
4.1	Obecný popis modulu TR-72D-WMB	45
4.2	Komunikační protokol	46
5	Wireless M-Bus protokol	48
5.1	Princip komunikace	49
5.2	Režimy přenosu	50
5.3	Struktura zasílaných dat	52
5.4	Popis jednotlivých vrstev	54
6	Vyčítaná Wireless M-Bus zařízení	57
6.1	Weptech OMST-868A	57
7	Návrh implementace	61
7.1	Výběr OS	62
7.2	Výběr programovacího jazyka	63
7.3	Nastavení komunikačního modulu a čidla	64
7.4	Zpracování dat	65
8	Závěr	67
	Literatura	68
	Seznam symbolů, veličin a zkratek	71

Seznam příloh	74
A Zdrojový kód skriptu pro vyčítání dat	75
B Ukázka výstupu vyčítaných dat	77
C Obsah přiloženého CD	78

SEZNAM OBRÁZKŮ

2.1	Arduino UNO [12]	16
2.2	Arduino MEGA [14]	16
2.3	Arduino NANO [docasne prevzeti]	17
2.4	Arduino FIO [20]	18
2.5	Srovnání verzí RaspberryPi: Model A+, Model B a Model B+ [28]	22
2.6	RaspberryPi 2, Pi 3 a Pi Zero [29],[30],[8]	22
2.7	Cubieboard5 [26]	25
2.8	PINE A64+ 2GB ??	27
2.9	BeagleBone Black [46]	28
2.10	Intel Galileo [10]	29
2.11	Intel Edison a jeho umistení na Arduino boardu [9]	30
2.12	Intel Edison zasazený na Intel breakout boardu [9]	30
2.13	AMD Gizmo 1 [24]	31
3.1	Popis UniPi v1 [35]	33
3.2	Blokové schéma UniPi v1	34
3.3	UniPi rozšiřující deska	35
3.4	UniPi NEURON S, M a L [36]	37
3.5	Zleva: Propojovací deska s vyvedenou UART sběrnící, s připojeným WM-Bus modulem, detail propojení desek	38
3.6	Zleva: Detail uspořádání uvnitř UniPi Neuronu S103, Detail připojení diodové desky	38
3.7	Blokové schéma UniPi v2	39
3.8	UART ramec [50]	41
3.9	Zpětná kompatibilita GPIO konektoru [51]	43
4.1	Modul IQRF TR-72D-WMB [52]	45
4.2	Blokové schéma modulu TR-72D-WMB [52]	46
4.3	Prehled typu modulu dle antény [52]	46
5.1	Ukázka paketu 1 [dočasně převzeti]	52
5.2	Ukázka paketu 2 [dočasně převzeti]	52
5.3	Ukázka paketu 3 [dočasně převzeti]	53
5.4	Princip kódování Manchester	54
6.1	Čidlo Weptech OMST-868A	57

SEZNAM TABULEK

1.1	Porovnání průmyslového a spotřebitelského IoT	13
3.1	Porovnání modelů UniPi NEURON dle IO [36]	36
3.2	Varianty modelů UniPi NEURON dle CPU a RAM [36]	36
5.1	Popis standardu EN-13757 [39]	48
5.2	Režimy přenosu WM-Bus protokolu [39]	50
5.3	Ukázka paketu 1 [dočasné převzetí]	52
5.4	Ukázka paketu 2	53
5.5	Ukázka paketu 3	53
5.6	Tabulka kódování 3 ze 6	55
6.1	Telegram ze zařízení Weptech 868A	58
6.2	Konfigurace intervalu zasílání pomocí DIP přepínače	60
6.3	Přehled nastavení čidla	60
7.1	Rozklíčovaný zachycený paket	66

ÚVOD

Internet věcí (IoT - Internet of Things) **se rozšiřuje závratným tempem a proniká tak do odvětví, ve kterých se rostoucím tempem využívají tato zařízení a roste potřeba rozšíření těchto zařízení o nové komunikační protokoly a technologie.**

Tato práce vychází z požadavku na implementaci Wireless M-Bus protokolu do produktu UniPi NEURON. K tomuto účelu bylo zvoleno nízkovýkonové (embedded) zařízení RaspberryPi a jeho rozšiřující modul UniPi. Pro M2M (Machine to Machine) komunikaci byl zvolen protokol Wireless M-Bus, jelikož je jedním z nejrozšířenějších a navíc je založen na protokolu M-Bus, který je osvědčený a velmi rozšířený (měření a regulace topných systémů, plynu, odběru vody a elektrické energie). V teoretické části práce jsou popsány jednotlivé rodiny jednodeskových počítačů a jejich vlastnosti, popis rozšiřujících desek UniPi a samotného komunikačního modulu Wireless M-Bus a popis protokolu Wireless M-Bus.

Praktická část se zaměřuje na implementaci Wireless M-Bus protokolu v zařízení RaspberryPi pomocí rozšiřujícího modulu UniPi a komunikačního modulu Wireless M-Bus. Tato implementace vyčítání dat ze vzdálených zařízení je nejprve realizována v jazyku Python a následně je tato komunikace implementována jako plugin do software Mervis.

1 INTERNET VĚCÍ

Cílem Internetu věcí (IoT - Internet of Things) je propojení zařízení, systémů a služeb za účelem poskytnutí více dat, která mohou být převedena na informace a informace potom na znalosti, které mohou být následně aplikovány. Princip IoT tedy je: na začátku je sběr dat, ty jsou následně uložena a analyzována a poté dojde ke sdílení výsledků. V rámci IoT se vytvořily dva hlavní směry (1.1), průmyslový internet věcí (iIoT - Industry IoT) a spotřebitelský internet věcí (cIoT - Customer IoT) [31, 32].

Spotřebitelský Internet věcí

Spotřebitelský Internet věcí se zaměřuje na spotřebitelská zařízení, IT a telekomunikační zařízení a další. Jsou zde využívána zařízení zjednodušující každodenní život pomocí automatizace v domácnosti, chytrých zařízení nebo pomocí nositelné elektroniky. Hlavní výhodou je zvýšení uživatelského zážitku (QoE - Quality of Experience).

Průmyslový Internet věcí

Průmyslový Internet věci vychází z M2M (Machine to Machine) a rozšiřuje komunikaci o možnost uložení, analýzy a zobrazení dat. Jedná se o IoT zařízení a systémy, které jsou používány v průmyslových odvětvích, jako jsou průmyslová automatizace, energetický průmysl a zdravotnictví. Hlavním zaměřením je efektivnější využívání zdrojů, snížení provozních nákladů, zvýšení efektivity či bezpečnosti. V praxi může sloužit například pro zajištění bezpečnosti pracovníků či automatizaci údržby.

Tab. 1.1: Porovnání průmyslového a spotřebitelského IoT

	Průmyslový IoT	Spotřebitelský IoT
Zaměření	průmysl	spotřebitel

Jelikož téma práce zahrnuje práci s modulem pro protokol Wireless M-Bus, sloužící především k elektroenergetice, tato práce se svým zaměřením řadí do průmyslového Internetu věcí.

2 EMBEDDED ZAŘÍZENÍ PRO IOT

V současnosti existuje velké množství zařízení v roli výpočetní jednotky, využitelných pro chytrou domácnost či Internet věcí. Tato kapitola představí nejznámější z nich, popíše jejich možnosti, uvede možnosti připojení senzorů a zmíní jejich nedostatky.

Mezi nejznámější nízkovýkonové (embedded) zařízení patří open-source Arduino (2.1), RaspberryPi (2.3) a jejich klony (2.2, 2.4). Poté budou zmíněny desky předních firem výrobců procesorů Intel (2.5) a AMD (2.6) a v neposlední řadě se podíváme na desky firmy CubieBoard(2.4.3), HardKernel(2.4.6) a další.

2.1 Arduino

Ardiuno je skupina několika jednodeskových počítačů založených mikrokontrolérech. Nejedná se však o klasický stolní počítač IBM PC, ale o prototypovací desku, ke které se spíše jak ovládací zobrazovací periferie připojují senzory, moduly, serva, displeje. Projekt je od svého počátku šířen jako open-source, příručka jazyka a externí knihovny jsou pak šířeny pod licencí Creative Commons.

Výrobce těchto desek vytvořil vývojové prostředí shodné pro všechny produkty Ardiuno. To se nazývá Arduino IDE, je dostupné zdarma na webu výrobce a podporuje jazyk Wiring [5], což je upravená verze jazyka C. Prostředí zároveň obsahuje i Serial Monitor, který slouží k oboustranné sériové komunikaci mezi Arduinem a PC. Alternativou ještě může být prostředí Processing [6] využívající stejnojmenný jazyk, umožňující vytváření grafických multiplatformních aplikací.

Na deskách bývá několik diod, resetovací tlačítka, různé přídavné sběrnice (UART, I2C), konektory pro ICSP programování, napájecí konektor, oscilátor a obvod zprostředkovávající komunikaci po USB.

Arduino podporuje připojení rozšiřujících karet. Ty se u Arduina nazývají Shieldy, mají převážně stejný tvar jako deska Arduina a připojují se pomocí dlouhých pinů. Zabírají celou plochu, ale většina z nich dále zpřístupňuje GPIO (General Purpose Input/Output) piny, lze je tedy skládat na sebe. Stejně jako Arduino desek existuje i celá řada shieldů.

Samozřejmě lze k Arduinu připojit i samotné moduly nebo senzory, přímým připojením na dané piny. Je však třeba dbát na to, že Arduino pracuje s 5 V logikou, zatímco například RaspberryPi pracuje s 3.3 V logikou.

2.1.1 Arduino Duemilanove

Arduino Duemilanove je vývojová jednoprocесорová deska s mikroprocesorem AT-Mega168 od firmy Atmel, tedy platformě Atmel AVR. Parametry: ATmega168 s 16 MHz krystalem, 16 KB flash, 1 KB SRAM (Static Random Access Memory), 512 B EEPROM (Electrically Erasable Programmable Read-Only Memory). Konektivita: 14 digitálních vstupně/výstupných pinů, z toho 6 z nich může být využito i PWM (Pulse Width Modulation), vstupních analogových pinů (10 bit A/D převodník, 0-5 V), I2C (Inter-Integrated Circuit) sběrnici, UART (Universal Asynchronous Receiver/Transmitter) sběrnici, ICSP (In Circuit Serial Programming) rozhraní, USB (Universal Serial Bus) rozhraní [19].

2.1.2 Arduino Uno

Arduino Uno je v současné době asi nejčastěji používaný typ desky. Arduino Uno je vývojová jednoprocesorová deska s mikroprocesorem ATMega328. Od roku 2011 je nástupcem Arduina Duemilanove. Změny oproti předchůdci jsou pouze v použitém mikrokontroléru, došlo k zdvojnásobení velikosti paměti na 32 KB flash, 2 KB SRAM, 1 KB EEPROM [12].

Obr. 2.1: Arduino UNO [12]

2.1.3 Arduino Leonardo

Arduino Leonardo designově navazuje na Arduino Uno, liší se pouze v použitém čipu ATmega32u4 [13].

2.1.4 Arduino Mega

Arduino Mega je deska pro náročnější projekty. Oproti klasickému Arduinu má Arduino Mega rychlejší procesor (16 MHz) a také více vstupních a výstupních pinů. K dispozici je 54 digitálních pinů, 14 PWM výstupů, 16 analogových vstupů a 4 hardwarové sériové porty. Dále má 256 kB flash paměti, 8 kB RAM paměti a 4 kB EEPROM paměti [14].

Obr. 2.2: Arduino MEGA [14]

2.1.5 Arduino Due

Arduino Due je nástupcem Arduino Mega a je to první karta Arduino, na níž je umístěn 32-bitový řadič (32-bitový ARM procesor Atmel SAM3X8E). Vysoká taktovací rychlosť 84 MHz ve spojení s celkem 54 I/O piny umožňuje realizaci značně rozsáhlých projektů. K 54 pinům mimo jiné patří 12 PWM výstupů a 12 analogových vstupů, 4 USARTy, 2 I2C a dvojitý digitálně-analogový měnič. Vlastní USB Host poskytuje kartě vedle standardů jako JTAG (Joint Test Action Group), SPI (Serial Peripheral Interface) a Micro USB širší možnosti konektivity [15].

2.1.6 Arduino Mini

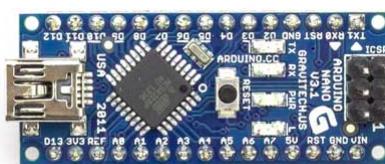
Arduino Mini je asi nejmenší oficiální verze Arduina, navržená pro úsporu místa. Daní za malé rozměry je však absence USB portu. K programování je tedy nutné použít externí USB2Serial převodník. Jeho výkon však nijak nezaostává za většími deskami. Běží na procesoru ATmega328 s taktem 16 MHz. Pro své malé rozměry je vhodný k použití například v chytrých vypínačích, či dálkových ovladačích [16].

2.1.7 Arduino Micro

Arduino Micro je jedna z desek, která má čip obsahující předprogramovaný převodník ATmega32u4 [17].

2.1.8 Arduino Nano

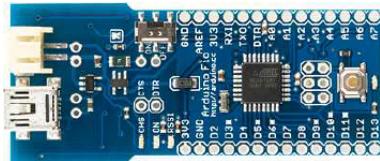
Arduino Nano navíc obsahuje ještě USB port a převodník [18].

Obr. 2.3: Arduino NANO [docasne prevzeti]

2.1.9 Arduino Fio

Arduino Fio je přizpůsobená k připojení různých bezdrátových modulů (například ZigBee nebo XBee moduly). Základem je procesor ATmega328P, který běží na frekvenci 8 MHz. Napětí je zde kvůli kompatibilitě s moduly sníženo oproti většině ostatních desek z 5 V na 3,3 V [20].

Obr. 2.4: Arduino FIO [20]

2.1.10 Lilypad Arduino

Lilypad Arduino je postaveno na ATmega168V (energeticky úsporná verze ATmega168) nebo ATmega328V. Je určena wearables projekty, zejména pro implementaci do textilií, kdy jsou spoje tvořeny vodivou nití. Není však pratelná. Existuje více variant této desky [22].

2.1.11 Arduino Yun

Arduino Yun je deska založená na ATmega32u4 a Atheros AR9331, který je schopný běhu odlehčeného linuxu Linino. Ve výbavě je softwarový bridge (prostředník, most), který zajišťuje komunikaci mezi oběma čipy. Procesor Atheros podporuje linuxové distribuce založené na OpenWrt s názvem OpenWrt-Yun. Deska má vestavěný Ethernet a WiFi modul, USB-A port, slot pro MicroSD kartu. Dále disponuje 20 digitálními I/O piny, z toho 7 mohou být použito jako výstupy PWM a 12 jako analogové vstupy [21].

2.2 Arduino klony

Jelikož je projekt Arduino open-source, vzniklo množství klonů od dalších firem i jednotlivců. Klony jsou s původním Arduinem kompatibilní, ve většině případů konfigurací odpovídají některému z Arduino modelu, většinou Arduino UNO. Kity, které nemají shodné rozložení pinů neumožňují připojení Arduino shieldů. V této podkapitole je uveden krátký přehled těch nejznámějších. Rozsáhlý přehled kompatibilních klonů lze nalézt na oficiálních stránkách Arduina [23].

2.2.1 Freeduino

Freeduino je klon Arduina, vycházející z Arduino Diecimila.

2.2.2 LABduino

LABduino je český klon Arduina vytvořený z otevřené elektronické stavebnice MLAB.

2.2.3 Arduelo Libero

Arduelo Libero je mírně vylepšený český free klon Arduino Diecimila.

2.2.4 Bare Bones Board

Bare Bones Board je kompatibilní deska, tvarově nepřipomínající žádný Arduino produkt. Kvůli rozložení pinů nepodporující shieldy. Vyráběná a prodávané jako kit firmou Modern Device Company.

2.2.5 Runtime

Runtime je kompatibilní deska, tvarově nepřipomínající žádný Arduino produkt. Kvůli rozložení pinů nepodporující shieldy. Vyráběná a prodávaná jako kit firmou NKC Electronics.

2.2.6 Nanode

Nanode je kompatibilní deska, tvarově nepřipomínající žádný Arduino produkt. Tvarově připomíná Arduino UNO, rozložení pinů je kompatibilní.

2.2.7 Freaduino

Freaduino je kompatibilní deska, tvarově shodná s Arduino UNO, vyráběná a prodávaná firmou ElecFreak jako kit The Freaduino Uno. Podporuje 3.3 V logiku a napájení. Má piny na připojení modulů (XBee). Napájecí piny zvládají zátěž až 2 A.

2.2.8 Seeeduino

Seeeduino je kompatibilní deska, vzhledem připomínající Arduino UNO, parametricky shodná s Arduino Mega.

2.2.9 Teensy

Teensy je kompletní vývojový mikrokontrolérový systém na velmi malé desce bez osazených pinů, který je schopen realizovat mnoho typů projektů. Softwarově je kompatibilní s Arduinem, programuje se však pomocí doplňku do Arduino IDE nebo pomocí WinAVR [7].

2.2.10 Diavolino

Diavolino je free klon Arduina, vzhledově i parametricky podobný Arduino UNO, bez vyvedených konektorů. Vyráběná a prodávaná jako kit firmou Evil Mad Scientist.

2.2.11 Boarduino

Boarduino je levnější klon Arduina Diecimila s piny pro zapojení rovnou do nepájivého pole.

2.3 RaspberryPi

RaspberryPi reprezentuje jednodeskový počítač o velikosti zhruba platební karty. Byl vyvinut v roce 2012 s cílem podpořit výuku informatiky a seznámit studenty s řízením různých zařízení přes počítač [27].

Primárním operačním systémem je Linux, k dispozici je několik jeho distribucí, případně lze použít Windows 10 IoT Core. Na rozdíl do Arduina obsahuje RaspberryPi plnohodnotný operační systém, ARM mikrokontrolér, USB pro připojení myši a klávesnice, ethernet konektor pro připojení sítě, grafický výstup HDMI (High-Definition Multimedia Interface) a kompozitní video, DSI (Display Serial Interface) pro připojení displeje, CSI (Camera Serial Interface) pro připojení kamery a čtečku paměťových karet, tedy působí spíše jako menší počítač, než vývojová platforma.

Všechny další rozšiřující sběrnice (UART, I2C, SPI, PWM, digitální vstup a výstup, analogový vstup) jsou vyvedeny do 26-40 pinového GPIO konektoru. Na rozdíl od Arduina je možné RaspberryPi pomocí GPIO kontaktů použít nejen k ovládání různých zařízení, ale i k samotnému vývoji příslušných aplikací. Lze ho také použít jako multimediální přehrávač videa nebo hudby nebo i jen pro přístup k Internetu.

RaspberryPi stejně jako Arduino podporuje připojení rozšiřujících karet:

- **Pi T-Cobbler** je pasivní elektronický přípravek, který se k RaspberryPi připojuje pomocí 40 žilového plochého kabelu a slouží k vyvedení pinů do vývojové desky breadboard. Zde na konektorové desce jsou již jednotlivé piny popsány.
- **Gertboard** je rozšiřující deska autora Gerta Van Loo, který rozšiřuje I/O možnosti RaspberryPi. K ní se připojuje pomocí 40 žilového plochého kabelu a rozšiřuje možnosti o 8/10/12-bitový dvoukanálový D/A převodník, 10-bitový dvoukanálový A/D převodník, obvody pro řízení motoru, předprogramovaný Atmel AVR ATmega 328P, 6 výstupů s otevřeným kolektorem a dalších 12 IO pinů.
- **UniPi** je rozšiřující deska která rozšiřuje I/O možnosti RaspberryPi. K ní se připojuje pomocí 26 žilového plochého kabelu a dle typu připojeného UniPi zařízení poskytuje I/O funkce navíc. Rozšiřujícími moduly UniPi se bude blíže zabývat následující kapitola (3).
- **RaspberryPi to Arduino Shield** je rozšiřující deska, která umožňuje propojení RaspberryPi a vybraných modelů Arduino [33, 34].

Samozřejmě lze k Arduinu připojit i samotné moduly nebo senzory, přímým připojením na dané piny GPIO konektoru. Je však třeba dbát na to, že RaspberryPi pracuje s 3.3 V logikou, zatímco například Arduino pracuje s 5 V logikou. Popis GPIO konektoru včetně možností připojení je součástí následující kapitoly (3.4).

2.3.1 RaspberryPi

Původní model RaspberryPi byl zveřejněn v únoru roku 2012. Obsahuje jednojádrový procesor na frekvenci 700 MHz [28]. U této verze existovaly tři modely:

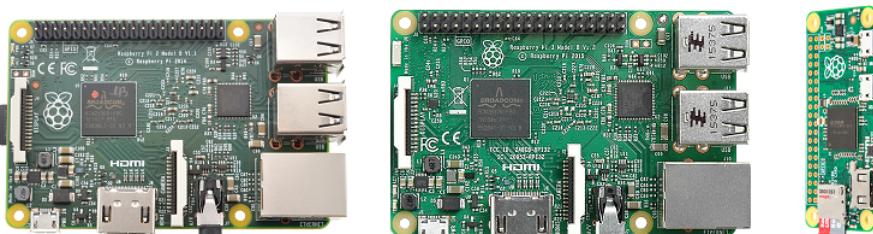
- **Model A+** je odlehčená levná verze modelu B. Nemá žádný paměťový slot. Disponuje 256 MB RAM. Neobsahuje USB port. Má 40 GPIO pinů.
- **Model B** byl původní RaspberryPi. Má slot na SD kartu. Disponuje 512 MB RAM. Obsahuje 1 USB port. Má 26 GPIO pinů. Má samostatný výstup kompozitního videa.
- **Model B+** obsahuje Má slot na MicroSD kartu. Disponuje 512 MB RAM. Obsahuje 2 USB porty. Má 40 GPIO pinů.

Obr. 2.5: Srovnání verzí RaspberryPi: Model A+, Model B a Model B+ [28]

2.3.2 RaspberryPi 2

RaspberryPi 2 je pokračováním RaspberryPi, které přináší zejména vyšší výkon. Díky čtyřjádrovému procesoru BCM2836 o taktu 900 MHz by měl být 3–6× rychlejší než jeho předchůdce. Tento model disponuje 1 GB paměti a má 4 USB porty [29].

Obr. 2.6: RaspberryPi 2, Pi 3 a Pi Zero [29],[30],[8]

2.3.3 RaspberryPi 3

RaspberryPi 3, dostupný od roku 2016 je vybaven čtyřjádrovým 64bitovým procesorem ARM Cortex-A53 o taktu 1,2 GHz. Oproti předchozímu modelu přináší

integraci WiFi a Bluetooth modulů přímo na desce a měl by být 2x rychlejší [30].

2.3.4 RaspberryPi Zero

RaspberryPi Zero je nejúspornější varianta RaspberryPi, ideální pro použití v IoT. Vychází z modelu A+, ve srovnání s ním nabízí procesor s frekvencí 1 GHz a 512 MB paměti. Má přibližně poloviční velikost, nemá však vyvedené piny GPIO konektoru, USB konektory má ve verzi micro a HDMI ve verzi mini [8].

2.4 RaspberryPi klony

Vzrůstající popularita RaspberryPi dala stejně jak u Arduina vzniknout celé řadě klonů. Tyto klony odvozují ze základního sestavení Raspberry Pi a určitým způsobem ho rozříšují. Jelikož označení „Raspberry Pi“ je registrovanou ochrannou známkou, proto mají podobně navžené počítače odvozené názvy, jako Banana Pi a Orange Pi. Zmíněné kony patří k nejznámějším a každý z nich již existuje v několika verzích, v této podkapitole budou představeny ty nejznámější s uvedením jejich hlavních odchylek od Raspberry Pi.

2.4.1 BananaPi

Původní Banana Pi, ze kterého vychází řada dalších modelů, je malý jednodeskový počítač, který se na první pohled podobá RaspberryPi. Obsahuje dvoujádrový procesor a 512 MB RAM. Na rozdíl od Raspberry Pi obsahuje Banana Pi také SATA řadič, mikrofon, který je připájen přímo na desce, gigabitový ethernet, USB 2.0 OTG, IR přijímač, tlačítko reset a power. Počítač podporuje SATA disky až do velikosti 2 TB. GPIO konektor je vždy kompatibilní s některou verzí RaspberryPi. Za výrobou všech počítačů Banana Pi stojí čínská firma SinoVoip CO., Limited [42].

BananaPi BPI-M2 je klon RaspberryPi 2, obsahuje také čtyřjádrový procesor běžící na 1 GHz, má již integrovanou WiFi (Wireless Fidelity), ale neobsahuje SATA (Serial Advanced Technology Attachment) port.

BananaPi BPI-M3 obsahuje osmijádrový procesor 1,8 GHz s 2 GB RAM, dále zahrnuje Wifi b/g/n a integrované Bluetooth 4. Obsahuje SATA port.

BananaPi BPI-M64 obsahuje čtyřjádrový 64 bitový SoC procesor Allwinner A64.

2.4.2 OrangePi

OrangePi je alternativa pro RaspberryPi vznikající v posledních dvou letech. Všechny modely jsou založeny na architektuře ARM Cortex-A7 s SoC Allwinner H3 s čtyřjádrovým CPU, výjimkou jsou OrangePi a OrangePi Mini, které mají SoC Allwinner A20 s dvoj jádrovým CPU. Grafickým čipem je u všech modelů ARM Mali-400 MP2. Všechny modely podporují HDMI CEC [47].

OrangePi je základní model z rodiny OrangePi, obsahuje čtyřjádrový procesor Allwinner A20 na 1 GHz a 1 GB RAM. Oproti RaspberryPi má navíc pouze mikrofon, IR (Infrared Radiation) port, USB OTG, ale nemá DSI rozhraní.

OrangePi Plus má procesory běžící na 1,6 GHz, 1 GB RAM a 8 GB EMMC Flash. Oproti RaspberryPi má gigabitový ethernet, integrovaný mikrofon, USB-OTG

konektor, integrovaný WiFi modul, IR přijímač. Obsahuje SATA port, který je připojený přes USB převodník.

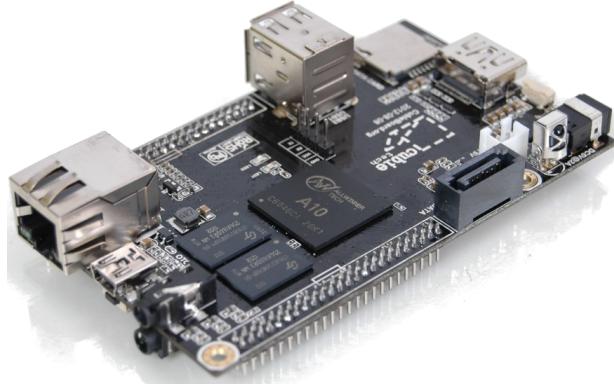
OrangePi Plus2 oproti předchozí verzi došlo k navýšení pamětí na 2 GB RAM a 16 GB EMMC Flash a doplnění CSI konektoru.

OrangePi One vznikla jako reakce na odlehčenou verzi RaspberryPi Zero. Jedná se o čtyřjádrový procesor na frekvenci 1,2 GHz postavený na čipu ARM Cortex-A7 s grafickým čipem Mali400 MP2. Operační paměť je 512 MB. K dispozici je pouze 10/100 Mbps Ethernet a jeden port USB 2.0.

2.4.3 CubieBoard

CubieBoard je alternativou k Raspberry Pi z roku 2012. Ačkoliv jsou vzhledově i parametricky velmi podobné, není Cubieboard s RaspberryPi kompatibilní. Jsou postaveny na AllWinner A10 SoC čipu. Výrobce poskytuje vlastní sadu modulů a rozšiřujících desek. Cubieboardy poskytují pinové rozhraní, obsahující základní sběrnice (I2C, SPI, UART) ale i rozšiřující jako LVDS. Desky obsahují navíc SATA konektor [26].

Cubieboard1 je výkonná nízkonákladová deska s ARM A8 o taktu 1 GHz s 1 GB RAM, 4 GB NAND flash a Mali400 GPU. Obsahuje LAN port a dvojici USB portů. Deska má 96 pinů, které zahrnují sběrnice GPIO, I2C, UART, LVDS (Low Resolution Analog to Digital Converter), PWM, SPI, CSI, VGA a jiné. Dále obsahuje 100Mbps ethernet a dva USB HOST porty, mini USB OTG, čtečku micro SD, HDMI, IR, line in, line out a SATA port.

Obr. 2.7: Cubieboard5 [26]

CubieBoard2 představuje nástupcem CubieBoardu1, je zpětně kompatibilní a od předchozí verze se liší pouze dvoujádrovým provedením CPU a GPU.

CubieBoard3 oproti předchozím verzím přináší vylepšení jako 2 GB RAM, 8 GB NAND flash, VGA konektor přímo na desce, gigabitový ethernet, wifi a bluetooth

integrované přímo na desce. Pinové rozhranní je zde redukováno na 54 pinů obsahující I2S (Inter-Integrated Sound), I2C, SPI, CVBS (Color Video Blanc Sync), UART, PWM a GPIO.

CubieBoard4 je nástupce CubieBoardu 3, je zpětně kompatibilní a oproti předchůdci přináší čtyřjádrový CPU ARM A15x a GPU PowerVR G6230. Dále má microUSB 3.0 OTG a audio konektory umístěné přímo na desce.

Cubieboard5 nabízí osmijádrový procesor Allwinner H8, který doplňují 2 GB RAM. Navíc oproti předchozím verzím má kromě HDMI i DP (Display Port), přináší také konktor pro připojení externí baterie. Došlo k navýšení GPIO pinů na 70, které navíc přináší LRADC (Low Resolution Analog to Digital Converter) a PS2 (Personal System/2). SATA konektor pomocí speciální desky podporuje připojení dvou SATA disků s podporou RAIDu.

CubieBoardy již poskytují dostatečný výkon pro embeeded zařízení, přináší oproti RaspberryPi mnoho rozšiřujících sběrnic, avšak pro nedostatečnou podporu či zařazení v evropských zemí a velmi častou nedostupnost webu výrobce, včetně dostupnosti anglické dokumentace pro programování jednotlivých rozhraní, není moc vhodná pro IoT. Hodí se spíše pro aplikace jako multimediální centrum či nízkokládový počítač.

2.4.4 Up Board

Up Board představuje miniaturní jednodeskový počítač na platformě Intel s čtyřjádrovým procesorem Intel Atom. Vzhledově je velice podobný RaspberryPi 3. Tento počítač obsahuje čtyřjádrový procesor Intel Atom x5-Z8300 na frekvenci 1,84 GHz s SDP 2 W. Obsahuje 1 GB RAM a 16 GB flash eMMC (Embedded MultiMedia Card). 40 pinové rozhraní je totožné jako u RaspberryPi2 s níž je částečně kompatibilní. Navíc obsahuje gigabitový ethernetport, 5 USB 2.0 a jedno USB 3.0. Čip má hardwarovou podporu šifrování AES (Advanced Encryption Standard), je tedy vhodný pro IoT projekty s vyšším zabezpečením. Podporuje Android 5.0, Linux či Windows 10. Dokumentace pro programování GPIO v současnosti neexistuje a dokumentaci tvoří pouze popis GPIO konektoru [43].

2.4.5 PINE64

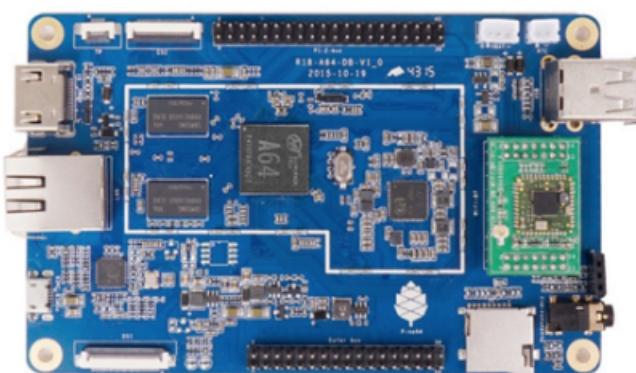
Pine64 je rodina tří jednodeskových počítačů společnosti PINE64. Tyto počítače byly navrženy tak, aby konkurovali RaspberryPi ve výkonu a ceně. Všechny verze obsahují 64bitový čtyřjádrový procesor 1.152 GHz Cortex-A53 a liší se pouze velikostí operační paměti a použitelným operačním systémem. Oproti RaspberryPi obsahují gigabitový ethernet, wifi, bluetooth, port pro připojení dotykového panelu.

Mají GPIO konektor shodný s danou verzi Raspberry, jsou s ní tedy do jisté míry kompatibilní. Zvláštností těchto desek je Eulerova sběrnice, která navyšuje počty sběrnic SPI, UART, GPIO [44].

PINE A64 512MB má 512 MB paměti a podporuje pouze Arch Linux a Debian Linux.

PINE A64+ 1GB má 1 GB paměti a podporuje i Android, Remix OS, Ubuntu a Windows IoT.

PINE A64+ 2GB má oproti předchozí verzi 2 GB paměti.

Obr. 2.8: PINE A64+ 2GB ??

2.4.6 HardKernel Odroid

ODROID je řada jednodeskových počítačů od společnosti Hardkernel. Název je odvozen z **Open Android**, ale podporovány jsou i linuxové distribuce. Desky disponují 40 pinovým GPIO kompatibilním s RaspberryPi, ale open-source již nejsou. Desky jsou postaveny na SoC platformě Samsung Exynos. Zvláštností desek je sériové rozhraní s 1.8 V [45].

ODROID-C1 je reakcí na RaspberryPi 1. Nabídne čtyřjádrové SoC Cortex A5 s frekvencí 1,5 GHz a 1 GB RAM. Dále má gigabitový Ethernet a připojení flash úložiště typu eMMC.

ODROID-C2 je reakcí na RaspberryPi 3. Obsahuje čtyřjádrový 64bitový procesor ARMv8 taktovaný na 2 GHz, 2 GB paměti a gigabitový ethernet. Má podporu sběrnice I2S. Hlavní změnou je podpora HDMI 2.0 a schopností přehrávat 4K video ve formátu H.265. Podporuje Ubuntu 16.04 nebo Android 5.1.

ODROID-XU4 je výkonejší řada desek, obsahují čtyřjádrový procesor Samsung Exynos5 ARM Cortex-A15 na frekvenci 2 GHz a čtyřjádrový procesor Cortex-A7

Quad 1.3 GHz, bohužel vzhledem k výkonu je zde již potřeba aktivní chlazení. Deska disponuje grafickým čipem Mali-T628 MP6 a 2 GB RAM paměti.

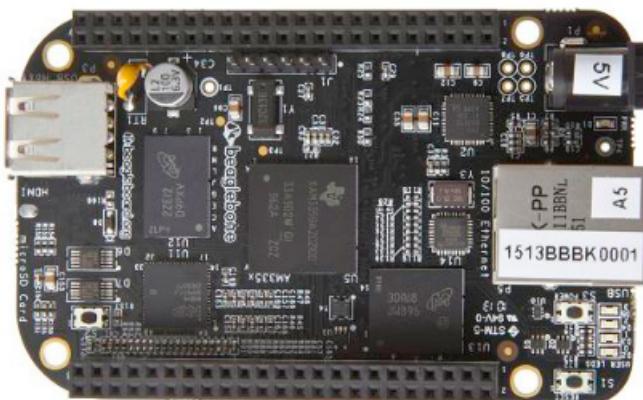
BeagleBoard

BeagleBoard je skupina jednodeskových počítačů produkovaných společností Texas Instruments, navržených na čipu Texas Instrument's OMAP3530 SoC, ten obsahuje ARM Cortex-A8 CPU, který může provozovat Linuxové distribuce, BSD nebo Android. Desky obsahují dva 46pinové GPIO konektory, oproti ostatním přináší podporu CAN (Controller Area Network) sběrnice. Výrobce poskytuje vlastní řadu kompatibilních rozšiřujících desek, nazývá je „capes“ a současně lze připojit až 4 takovéto desky. Výhodou desek je jejich nízká spotřeba, využívají až 2 W elektrické energie a mohou být napájeny i ze samostatného napájení. Vzhledem k nízké spotřebě energie, nejsou nutné žádné přídavné chladiče [46].

BeagleBoard obsahuje procesor Sitara ARM Cortex-A8 na frekvenci 720 MHz a disponuje dle revize 128 nebo 256 MB RAM. Obsahuje 256 MB NAND paměti.

BeagleBone obsahuje procesor Sitara ARM Cortex-A8 na frekvenci 720 MHz a disponuje 256 MB RAM.

BeagleBone Black má oproti předchůdci zvýšenou paměť na 512 MB, frekvenci procesoru na 1 GHz, bylo přidáno HDMI a 2 GB eMMC flash paměti.

Obr. 2.9: BeagleBone Black [46]

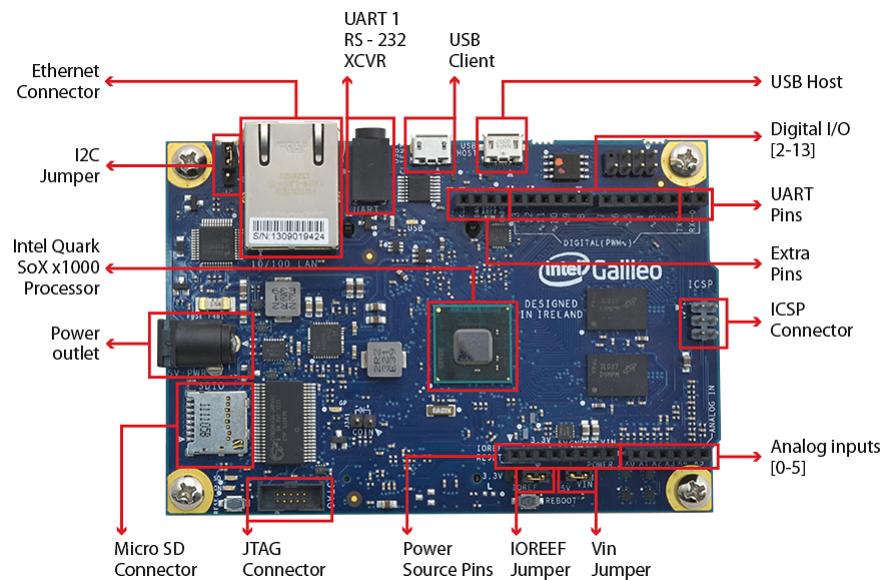
BeagleBoard-X15 je založen na procesoru Sitara AM5728 s dvěma jádry ARM Cortex-A15 na frekvenci 1,5 GHz a dvěma jádry ARM Cortex-M4 na frekvenci 212 MHz a dvěma jádry TI C66x DSP na frekvenci 700 MHz. Disponuje 2 GB RAM. Použitý procesor přináší podporu HDMI 3.0, gigabit Ethernetu a grafického dvoujádrového čipu SGX544 na frekvenci 532 MHz.

2.5 Intel

Společnosti Intel přináší dva jednodeskové počítače založené na platformě mikroprocesoru x86. Jsou navrženy jak pro vývojáře tak k výuce výpočetní techniky.

2.5.1 Intel Galileo

Intel Galileo je jednočipový počítač, vyvinutý společností Intel, postavený na architektuře x86. Obsahuje procesor Intel Quark x86 na frekvenci 400 MHz. Má 256 MB RAM. Byl navržen pro výuku výpočetní techniky. Jedná se o první zařízení od Intelu, které je hardwarově i softwarově kompatibilní s Arduinem. Lze k němu připojovat Arduino shieldy i moduly a využívat vývojové prostředí Arduina, včetně jeho knihoven. Tento počítač obsahuje 14 digitálních I/O pinů, z toho 6 z nich lze využít jako PWM výstupy. Dále obsahuje 6 analogových vstupů, UART sběrnici, I2C sběrnici, SPI sběrnici, Ethernet konektor, slot na MicroSD kartu. Dále obsahuje 2 USB konektory, jeden USB-host, druhý USB-klient. Druhá generace této desky pak přináší podporu PoE (Power over Ethernet) a další drobné změny [10, 11].

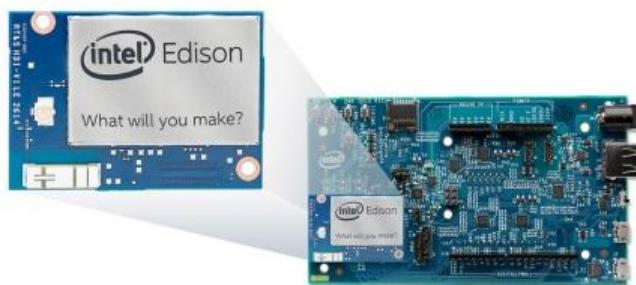
Obr. 2.10: Intel Galileo [10]

2.5.2 Intel Edison

Intel Edison je druhý jednočipový počítač architektury x86 vyvinutý společností Intel. Má velikost SD karty a je určený pro nositelnou elektroniku. Obsahuje dvoujádrový procesor Intel Quark x86 na frekvenci 400 MHz. Dále obsahuje 1 GB RAM

a 4 GB flash paměti. Konektivita je zajištěna pomocí 70 pinového Hirose DF40 konektoru, který v sobě sdružuje veškerá dostupná rozhraní (USB, GPIO, SPI, I2C a PWM). Jsou k dispozici dvě rozšiřující desky [9]:

- Arduino board - Arduino board je plně kompatibilní s Arduinem, včetně podpory Arduino shieldů a modulů. Dále tato deska zpřístupňuje 20 digitálních I/O pinů, z toho 4 z nich lze využít jako PWM výstupy. Dále obsahuje 6 analogových vstupů, UART sběrnici, I2C sběrnici, SPI sběrnici. Dále obsahuje 2 USB konektory, jeden pro napájení, druhý připojený k UART sběrnici a slot na SD kartu.

Obr. 2.11: Intel Edison a jeho umístění na Arduino boardu [9]

- Intel breakout board - Tato deska je díky svým malým rozměrům vhodná pro prototypování nositelné elektroniky či pro Internet věcí. Obsahuje pájitelou mřížku pro zpřístupnění všech dostupných rozhraní. Na desku jsou vyvedeny pouze dva USB konektory, jeden pro napájení a druhý připojený k UART sběrnici.

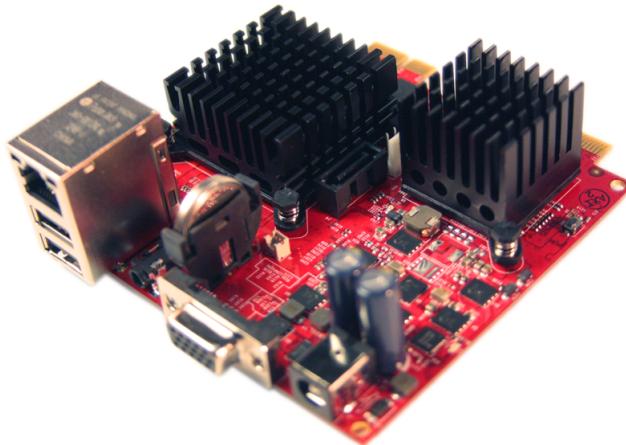
Obr. 2.12: Intel Edison zasazený na Intel breakout boardu [9]

Desky Intel se hodí spíše pro větší typy projektů, kdy již vývojové prostředí Arduina nestačí a je potřeba využít plného potencálu operačního systému.

2.6 AMD Gizmo

Gizmo Board a Gizmo Board 2 od firmy AMD jsou alternativou k počítačům RaspberryPi, nabízející však platformu IBM PC a plně 64bitovou architekturu. Umožňuje tedy běh klasických operačních systémů, včetně Windows.

Gizmo Board 1 beží dvoujádrovém APU G-T40E od firmy AMD, běžící na frekvenci 1GHz při příkonu 10W. Součástí procesoru je grafický čip Radeon HD 6250. K dispozici je 1GB RAM. Deska dále obsahuje dvojici USB, VGA, audio výstup, SATA a ethernet konektor. Další sběrnice jako GPIO, SPI, I2C, UART a PWM jsou dostupné po připojení rozšiřující karty přes LowSpeed [24].

Obr. 2.13: AMD Gizmo 1 [24]

Gizmo Board 2 je vybaven APU AMD GX210HA na frekvenci 1 GHz, s integrovaným GPU AMD Radeon HD 8210E s frekvencí 300MHz. Příkon je 9W. Tento model má také 1GB RAM. tato verze disponuje 4 USB, HDMI výstupem, MicroSD slotem a ethernetovým portem. Mezi další rozhraní patří PCI Express (Peripheral Component Interconnect Express), GPIO, SPI, I2C, UART, DAC/ADC nebo PWM [25].

Oba počítače již poskytují dostatečný výkon pro embeeded zařízení, avšak oba již využívají aktivní chlazení, jsou hlučnější, větších rozměrů a nemají dostatečnou dokumentaci k přístupu a programování jednotlivých rozhraní. Hodí se spíše pro aplikace jako multimediální centrum či jednodušší počítač, než pro IoT nebo průmyslovou automatizaci. Komunita okolo AMD Gizmo prakticky neexistuje.

3 ROZŠIŘUJÍCÍ DESKA UNIPI

UniPi je česká firma, nyní dceřiná společnost Faster.cz, původně její oddělení měření a regulace, která se zaměřuje na inteligentní stavební řešení, domácí automatizaci a internet věcí. Dále provozuje výzkum a vývoj rozšiřujících desek UniPi, včetně jejich softwarového vybavení [34].

UniPi je také pojmenování pro přídavné rozšiřující desky pro RaspberryPi, se kterou je plně kompatibilní ve všech verzích. Je vybavena řadou komponent, jako jsou například digitální galvanicky oddělené vstupy s LED signalizací, 0 - 10 V analogové vstupy, 0 - 10 V analogové výstupy, spínací relé, jednokanálová 1Wire sběrnice, I2C sběrnice, UART sběrnice, SPI sběrnice a RS-485 sběrnice.

UniPi je název, odvozený od slov „RaspberryPi“ a „univerzální“, protože jednoduchost a univerzálnost jsou základní charakteristiky této desky. Deska původně vznikla pro potřeby řízení energetických hodnot vlastního datacentra Zelená Data [41], ale škála odvětví, kde je možné UniPi nasadit je rozsáhlá, pro představu výrobce úuvádí několik příkladů [34]:

- Docházkové a přístupové systémy.
- Bezpečnostní systémy.
- Topné, chladící prvky i řízení.
- Větrání, rekuperace.
- Řídící systémy, které nejsou kompletní.
- Dohledové systémy.
- Ovládání světelných prvků.
- Datové vypínače.
- Řízení pivovarnických technologií.
- Zavlažovací systémy.
- Wellness systémy – vířivé vany, bazény, sauny.
- Solární systémy.

V současnosti existují dvě verze rozšiřující desky UniPi:

- UniPi (verze 1)¹.
- UniPi Neuron (verze 2)².

Desky se liší svými vstupně-výstupními možnostmi, rozměry a jsou dostupné v několika variantách.

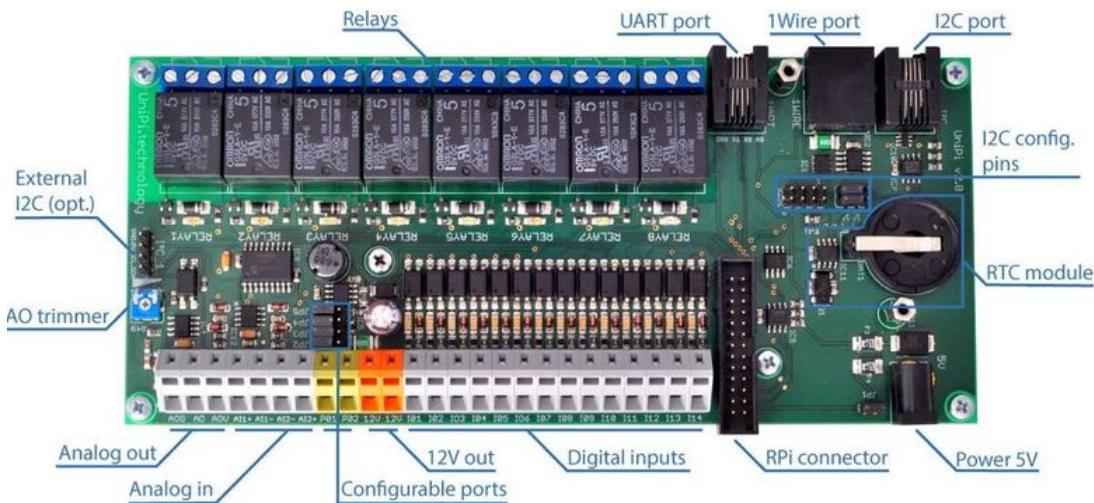
¹Dostupné z: <http://unipi.technology/product/unipi/>

²Dostupné z: <http://unipi.technology/product/unipi-neuron-s103/>

3.1 UniPi v1

Deska UniPi je prezentována jako nejlevnější a nejjednodušší řešení pro inteligentní budovy a IoT. Deska je navržena pro maximální kompatibilitu s mini počítačem RaspberryPi, který se dnes dá pořídit již za několik stokorun. Zařízení bylo vyvinuto primárně jako rozhraní pro příjem vstupních signálů, jejich vyhodnocení a realizaci výstupní reakce na základě naprogramovaných algoritmů [35].

Disponuje osmi relé pro strídavý proud, čtrnácti digitálními vstupy, jedním jednokanálovým 1Wire rozhraním, dvěma 0 - 10 V analogovými vstupy a jedním 0 - 10 V analogovým výstupem. Zajímavou součástí desky je také modul reálného času. Druhý I2C port na RaspberryPi v sobě navíc ukrývá 5 V měnič napětí a ochranu ESD (ElectroStatic Discharge), umožňující tak připojení dalších zařízení. Pro jednoduché připojení jednotlivých sběrnic jsou na desce umístěny konektory.

Obr. 3.1: Popis UniPi v1 [35]

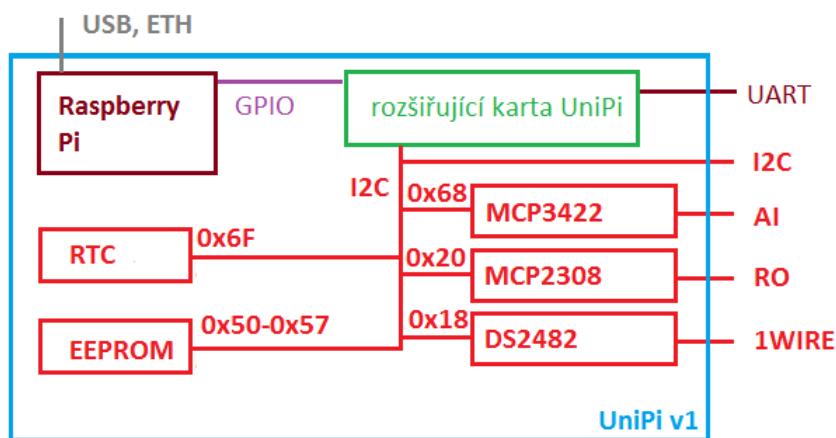
Popis desky

- 14 digitálních vstupů 5 – 24 V.
- 1Wire sběrnice pro měření teploty a vlhkosti.
- 8 přepínacích relé 250 V/5 A AC nebo 24 V/5 A DC.
- 1 Analogový výstup 0 – 10 V.
- 2 Analogové vstupy 0 – 10 V.
- Modul reálného času.
- I2C sběrnice.
- EEPROM paměť.

- UART sběrnice.
- Notifikační diody pro zobrazení stavu jednotlivých portů.

Velkou výhodou řídicí jednotky UniPi je zabudovaný čip pro obsluhu teplotních čidel na sběrnici 1Wire. Digitální teploměry mají svou adresu, není tedy nutné je jakkoliv kalibrovat či nastavovat, stačí zapojit.

S RaspberryPi je deska UniPi propojena 26 žilovým kabelem přes GPIO konektor. Jak bylo popsáno v kapitole o konektoru GPIO, toto propojení je z důvodu kompatibility shodné pro všechny verze RaspberryPi. Vnitřní uspořádání desky je řešeno pomocí funkčních celků, které jsou propojeny pomocí I2C sběrnice. Výstupy jednotlivých celků jsou poté vyvedeny na konektory desky.

Obr. 3.2: Blokové schéma UniPi v1

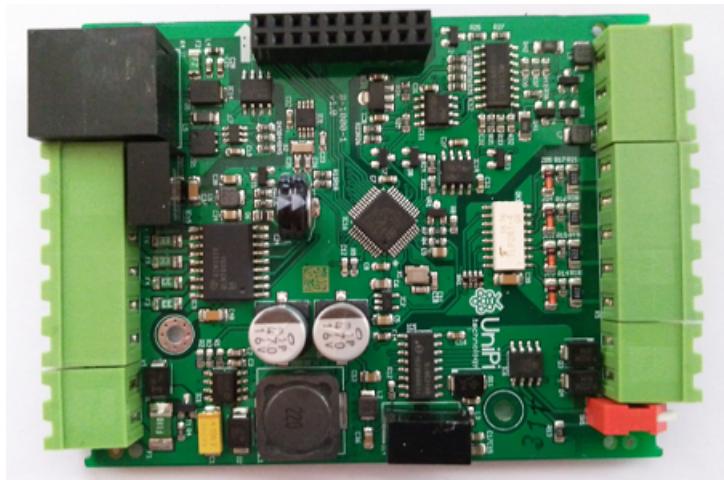
Napájení desky je řízeno jumperem JP1 a může být řešeno dvěma způsoby:

- Adaptérem 5 V/2 A do UniPi, s distribucí 5 V/750 mA do RaspberryPi.
- Samostatným napájením obou desek.

Pro účely testování a implementace byla zapojěna deska UniPi s počítačem RaspberryPi 2. Vývoj této desky byl již ukončen a nahrazen druhou verzí, označovanou jako UniPi NEURON.

3.2 UniPi v2 - Neuron

UniPi Neuron představuje modulární PLC (Programmable Logic Controller) pro chytrou domácnost a inteligentní systémy budov, řízení a průmyslovou automatizaci. Díky modulární a kompaktní konstrukci nabízí jedinečnou variabilitu funkcí. UniPi Neuron je univerzální řídící jednotka. Neuron lze použít k řízení chytrého domu nebo jako domácí server. Je vhodný pro monitorování, sběr a ukládání dat na vzdálený server, nebo jako výkonná a plně vybavená brána pro ostatní zařízení [36].

Obr. 3.3: UniPi rozšiřující deska

UniPi Neuron je na rozdíl od první verze, kdy se rozšiřující deska RaspberryPi distribuovala zvlášt, již hotové řešení, které se skládá z RaspberryPi, rozšiřující desky UniPi verze 2, propojovací desky pro komunikační moduly a diodového panelu. To vše propojené a uzavřené v modrém plechovém pouzdu s možností montáže na DIN lištu. K dostání je tedy pouze jako hotový výrobek.

Popis desky

- Digitalní vstup 4 - 24 V (počet závislý na konkrétním modelu).
- Transistorový výstup 50V/750 mA(počet závislý na konkrétním modelu).
- Analog output 0 - 10 V.
- Analogový vstup 0 - 10 V.
- 1Wire sběrnice.
- RS-485 .
- Modul reálného času.
- Notifikační diody pro zobrazení stavu jednotlivých portů.

UniPi Neuron existuje v několika verzích, odvislých od počtu digitálních vstupů a výstupů, parametrů procesoru a velikosti paměti RAM. Do budoucna by měly být také k dostání verze s jedním konkrétním modulem (WM-Bus, ZigBee, GPRS, ...) uvnitř.

Standardní modely NEURON mají proměnlivé množství digitálních vstupů a reléových výstupů. Jejich počet je uveden v následující tabulce (3.1):

Tab. 3.1: Porovnání modelů UniPi NEURON dle IO [36]

Model	Počet digitálních vstupů	Počet digitálních výstupů	Velikost na DIN liště
S10x	4	0	4 moduly
M10x	12	8	8 modulů
M20x	20	14	8 modulů
M30x	34	0	8 modulů
M40x	4	28	8 modulů
L20x	36	28	12 modulů
L30x	64	0	12 modulů
L40x	4	56	12 modulů

Písmeno x v tabulce (3.2) bývá nahrazeno číslem 1-3 dle osazeného typu RaspberryPi:

Tab. 3.2: Varianty modelů UniPi NEURON dle CPU a RAM [36]

x	Osazená deska	CPU	RAM	Další vlastnosti
1	RaspberryPi B+	700 MHz	512 MB	
2	RaspberryPi 2	4x900 MHz	1 GB	
3	RaspberryPi 3	4x1200 MHz	1 GB	BT 4.1, WiFi 802.11n

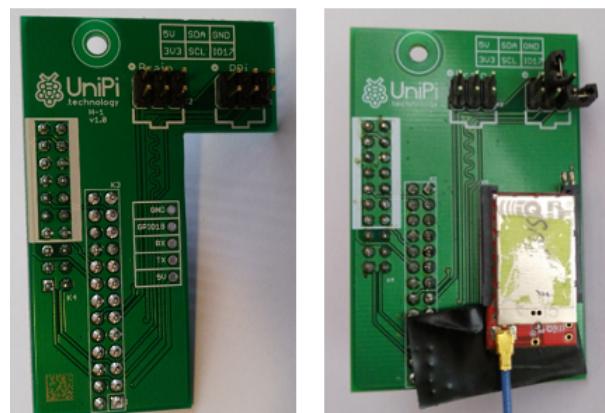
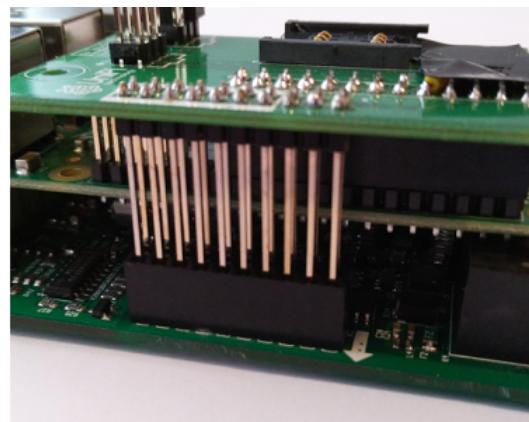
S RaspberryPi je deska UniPi propojena, obdobně jako u první verze, pomocí 26 pinové desky propojující GPIO port na RaspberryPi s konektorem na rozšiřující desce UniPi. Na samotné propojující desce je vyvedena UART a I2C sběrnice. Na I2C sběrnici je nadále připojen panel se signalizačními diodami. UART sběrnice je zde připravena pro připojení dalších modulů. Tyto desky jsou k dostání v několika verzích, přizpůsobené konektorem pro konkrétní komunikační modul.

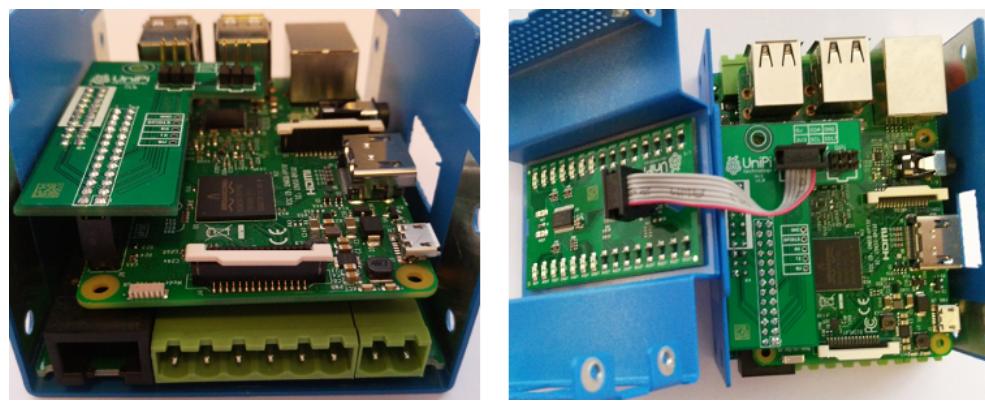
Obr. 3.4: UniPi NEURON S, M a L [36]

Vnitřní uspořádání desky je řešeno pomocí funkčních celků, které jsou propojeny pomocí I2C sběrnice. Výstupy jednotlivých celků jsou poté vyvedeny na konektory desky.

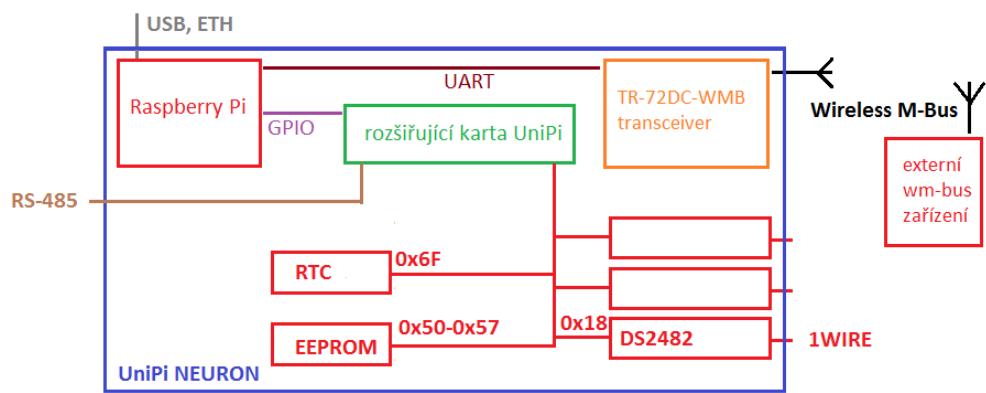
Napájení desky je pomocí 24 V/1.5 A adaptéra přímo na rozšiřující desku UniPi. Pro účely testování a implementace byla zapojena deska UniPi Neuron S103 vybavená počítačem RaspberryPi3.

Obr. 3.5: Zleva: Propojovací deska s vyvedenou UART sběrnící, s připojeným WM-Bus modulem, detail propojení desek

Obr. 3.6: Zleva: Detail uspořádání uvnitř UniPi Neuronu S103, Detail připojení diodové desky

Obr. 3.7: Blokové schéma UniPi v2

3.3 Srovnání obou verzí

Jak bylo popsáno v předchozím textu (3.1,3.2), obě verze UniPi se liší svými parametry a využitím. I když vývoj UniPi byl nahrazen vývojen UniPi NEURONu, stále se najdou aplikace vhodné pouze pro původní desku:

- Deska UniPi má reléově spínané výstupy, lze pomocí ní spínat i silové výstupy do 250 V. Zatímco UniPi NEURON má spínané tranzistorové výstupy pouze do 50 V, pro spínání vyšších napětí je nutné připojit reléový modul.
- Deska UniPi má zpřístupněnou I2C a UART sběrnici, zatímco na UniPi Neuronu je I2C využita pouze pro adresování vnitřních bloků a UART sběrnice je alokována pro rozšiřující komunikační moduly.
- Software EVOK a software postavené na něm jsou v tomto okamžiku plně funkční pouze na desce první verze.

Na některé aplikace však již tato deska vhodná není a je lepší využít UniPi NEURON:

- I když UniPi první verze má sběrnici UART a teoretecky do ní lze připojit stejné rozšiřující komunikační moduly jako do UniPi Neuronu, součástí vývoje budou jen rozšiřující desky pro UniPi NEURON, jejichž nabídka má obsahovat spoustu dostupných technologií.
- Vzhledem k rozsáhlé nabídce modelů UniPi NEURON lze zvolit řešení na míru, včetně další konektivity.
- UniPi NEURON disponuje sběrnici RS-485 s protokolem ModBUS.
- UniPi NEURON má na kontaktech vysouvací svorky a celý modul zabírá méně místa.

Vzhledem k tomu, že UniPi NEURON je v době vypracování práce jediná vývojem podporovaná verze, bude implementaci WM-Bus protokolu provedena na této verzi, avšak lze bez jakýchkoliv softwarových modifikací a pouze s jednou hardwarovou modifikací implementovat WM-Bus protokol i na UniPi první verze. Stačí pouze propojit příslušné piny IQRF modulu s piny modulárního konektoru UART sběrnice.

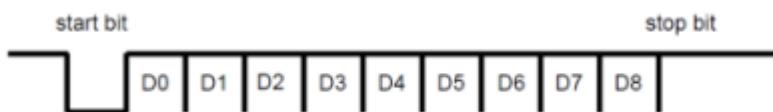
3.4 Sběrnice na UniPi

Jak je patrné z předchozích kapitol, jednodeskové počítače i rozšiřující moduly disponují množstvím komunikačních sběrnic. V této kapitole budou stručně představeny všechny výše zmíněné a zaměříme se na sběrnici UART, která bude sloužit pro komunikaci mezi RaspberryPi a WM-Bus modulem.

UART

UART je synchronní a asynchronní sériové rozhraní pro přenos dat mezi zařízeními v obou směrech. Používá se pro komunikaci mezi mikrokontroléry, počítači a dalšími zařízeními podporující tento standard. Využívá dvouvodičovou sběrnici, vysílá data na pinu označovaném obvykle jako TX, přijímá na pinu RX.

Pro přenos se používají rámce, které mohou mít 5 až 9 bitů a jsou od sebe odděleny jedním start bitem a jedním nebo dvěma stop bity. Každý rámec může obsahovat ještě paritní bit pro kontrolu rámce. Dále je možné nastavit rychlosť přenosu dat od 1 200 bps až do 250 kbps. Lze nastavit buď pro asynchronní režim, označovaný jako SCI, například pro RS-232 či RS-485, anebo pro synchronní režim, běžně označovaný jako SPI.

Obr. 3.8: UART ramec [50]

Tato sběrnice je ve verzi 1 vyvedená do modulárního konektoru na desce, ve verzi není vyvedená na kontakty, ale je součástí desky plošného spoje, na kterém se přímo nachází slot pro komunikační modul.

SPI

SPI je sériové periferní rozhraní. Používá se pro komunikaci mezi řídícími mikroprocesory a ostatními integrovanými obvodami. Jednotlivé obvody jsou propojeny čtyřmi vodiči:

- Datový výstup MOSI (Master Out, Slave In) obvodu Master je připojen na vstupy MOSI všech obvodů Slave.
- Datový vstup MISO (Master In, Slave Out) obvodu Master je propojen s výstupy MISO všech obvodů Slave.

- Výstup hodinového signálu SCK je připojen na vstupy SCK všech obvodů Slave.
- Každý obvod Slave má vstup SS (Slave Select) pro výběr obvodu.

Komunikace je realizována pomocí společné sběrnice, je typu master-slave. Adresace se provádí pomocí zvláštních vodičů, které při logické nule aktivují příjem a vysílání zvoleného zařízení. Tato sběrnice se ani v jedné z desek UniPi nepoužívá ani není vyvedena ven.

RS-485

RS-485 se používá především v průmyslovém prostředí. Vyznačuje se dvouvodičovým propojením jednotek. Tyto vodiče se označují písmeny A a B. Přenos je poloduplexní, a proto se vyžaduje řízení přenosu dat. Pomocí dvouvodičové linky je možné připojit až 32 zařízení. Tato sběrnice není součástí první verze desky, v druhé verzi je vyvedena na kontakty.

I2C

I2C je interní datová sběrnice sloužící pro komunikaci a přenos dat mezi jednotlivými integrovanými obvody většinou v rámci jednoho zařízení. Sběrnice je duplexní a dvoudrátová. Na jednu sběrnici může být připojeno více obvodů, v základní sedmibitové verzi až 128 obvodů. Vodiče jsou označeny jako serial data (SDA) a serial clock (SCL). Sběrnice je typu master-slave. Master při přenosu generuje hodinový signál na vodiči SCL. Když jeden obvod vysílá, všechny ostatní poslouchají a pouze podle adresy určují, zda jsou data určena jim. Obvod, který chce vyslat/přijmout data musí nejprve definovat adresu čipu, s kterým chce komunikovat a zda půjde o příjem nebo vysílání - tedy o čtení nebo zápis. To určuje bit, který je součástí adresy.

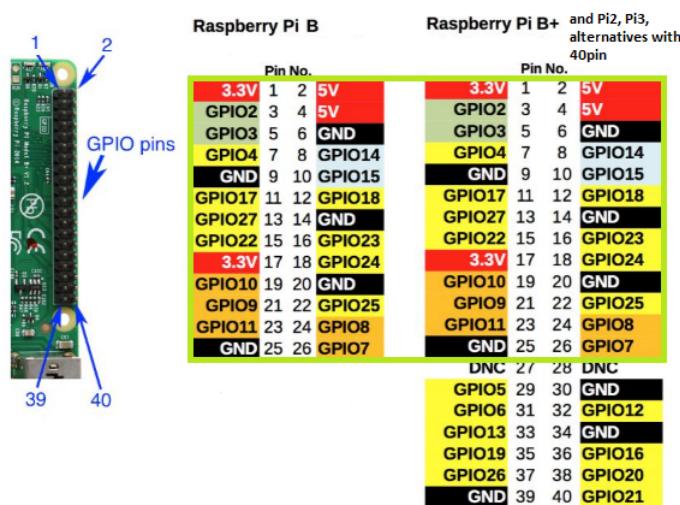
Tato sběrnice je součástí obou verzí desky, využívá se pro propojení vnitřních funkčních bloků (EEPROM, RTC modul, AD převodník, 1Wire master, ...), v první verzi je i vyvedená do modulárního konektoru na desce, v druhé verzi již ne.

1Wire

Sběrnice 1Wire, navržená firmou Dallas Semiconductor, umožňuje připojit několik zařízení k řídící jednotce prostřednictvím pouhých dvou vodičů: data a zem. Sběrnice má jeden řídící obvod (master) a jeden či více ovládaných zařízení (slave). Všechny obvody jsou zapojeny jednak na společnou zem, a jednak paralelně na společný datový vodič. Tato sběrnice je součástí obou verzí desky, slouží pro připojení externích čidel (nejčastěji teplotní čidla) a u obou verzí desky je vyvedena do modulárního konektoru.

GPIO

GPIO jsou piny, které lze programovat pomocí softwaru. Do těchto pinů lze posílat elektrický signál nebo jej z nich naopak přijímat. Na RaspberryPi 1 je takových vývodů celkem 26, na RaspberryPi 2 a RaspberryPi 3 je vývodů 40. GPIO vývodů je zde standardně 8, krom nich se zde nachází i dva piny pro UART, dva pro I2C a šest pro SPI, ty však jdou také přenastavit pro GPIO využití. Nesmíme zapomenout ani na dva výstupy s napětím (3,3 V a 5 V) a zem. Obrázek (3.9) demontruje rozložení GPIO konektoru na RaspberryPi 2.

Obr. 3.9: Zpětná kompatibilita GPIO konektoru [51]

Jak již bylo popsáno v předchozích kapitolách, GPIO konektor není ve všech verzích RaspberryPi shodný. Model RaspberryPi B má 26 pinový konektor, zatímco verze B+, 2 a 3 mají konektor 40 pinový. Rozdíl je v tom, že u 40 pinového konektoru je prvních 26 pinů shodných a konektor je na zbývajících 14 pinech rozšířen o další vstupy a výstupy. Je tedy zpětně kompatibilní.

3.5 Software pro UniPi

Hlavní výhodou otevřené platformy RaspberryPi je možnost použít zákazníkem zvolený libovolný software. Neexistují omezení ze strany výrobce, proto si může každý svoje řešení postavit na míru.

Výrobce poskytuje vlastní software EVOK, který se stará o komunikaci desky UniPi přes virtuální server či API (Application Programming Interface) s uživatelem. Většina dalších open-source programů využívá toto API pro svůj provoz. Výrobcem je také podporován software Mervis [40], který z UniPi dělá plnohodnotné PLC. Dále je k dispozici několik open-source programů:

- EVOK - oficiální Python API s websocket a REST podporou.
- PiDome - platforma pro domácí automatizaci.
- pimmatic - platforma pro domácí automatizaci založená na node.js.
- Node-RED - platforma založená na node.js s integrací do společnosti IBM Cloud Bluemix.
- Wyliodrin - programování automatizace na bázi prohlížeče.
- FHEM.de - domácí automatizační projekt napsaný v jazyce Perl.
- JEEDOM - automatizační projekt napsaný v jazyce PHP.

A tři komerční:

- Mervis - profesionální domácí automatizační řešení s on-line SCADA.
- REX - profesionální PLC s podporou mnoha průmyslových protokolů.
- HomeSeer - odlehčená platforma pro automatizaci domácnosti.

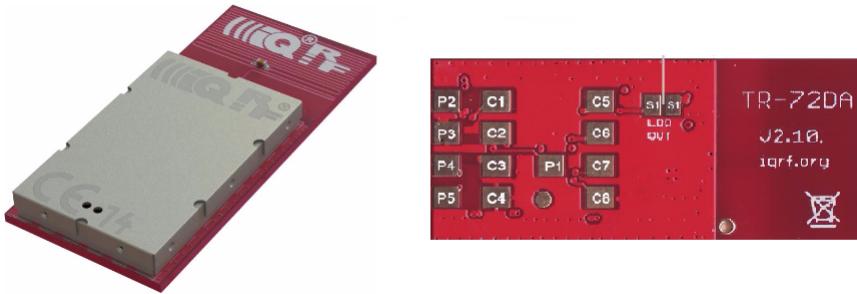
V době psaní této práce byl EVOK k dispozici pouze pro první verzi desky, tedy všechny software založené na jeho API nejsou druhou verzí desky podporovány. Implementace protokolu tedy buď prováděna jako plugin do software Mervis.

4 KOMUNIKAČNÍHO MODUL WIRELESS M-BUS

Spolu se zařízením UniPi Neuron S103 byl zapůjčen i modul IQRF TR-72DC-WMB, který do budoucna bude součástí tohoto produktu a bude rozšiřovat konektivitu zařízení o protokol Wireless M-Bus.

4.1 Obecný popis modulu TR-72D-WMB

Modul IQRF TR-72D-WMB je bezdrátový komunikační modul velikosti SIM karty z výroby české firmy MICRORISC s.r.o.. Vychází z řady produktů technologie IQRF, s tím rozdílem, že místo IQRF softwaru má přímo implementovaný Wireless M-Bus protokol [52].

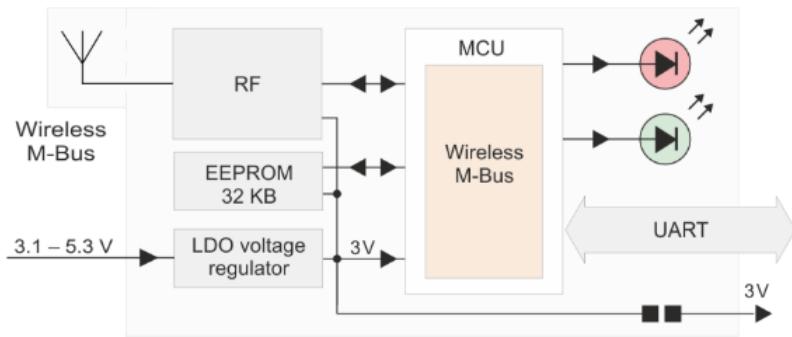
Obr. 4.1: Modul IQRF TR-72D-WMB [52]

Na malém prostoru se nachází vše potřebné pro uskutečnění bezdrátového přenosu: mikrokontrolér, externí EEPROM, teplotní senzor, kontrolní LED , 6 pinů a anténa dle typu komunikačního modulu.

Modul podporuje módy přenosu S1, S2, T1 a T2. Napájecí napětí modulu je v rozsahu 3.1 až 5.3 V se spotřebou 1 uA v režimu spánku a 8-22 mA ve vysílacím režimu, dle nastavení výstupního výkonu, jehož maximální hodnota je 12.5 W. V České republice je využíván pro přenos v bezlicenčním pásmu 868 MHz, případně 433 MHz a je možno jej přizpůsobit na vysílání v pásmu 916 MHz, určené pro okolní státy.

Modul lze pořídit ve třech verzích dle připojení antény 4.3:

- TR-72D-WMB má zdířku pro připájení antény.
- TR-72DC-WMB má vyveden koaxiální anténí konektor U.FL.

Obr. 4.2: Blokové schéma modulu TR-72D-WMB [52]

- TR-72DA-WMB má integrovanou anténu přímo na desce modulu. Dosah signálu toho typu je až 320 m v módu T a 365 m v módu S.

Obr. 4.3: Prehled typu modulu dle antény [52]

4.2 Komunikační protokol

S řídícím mikrokontrolérem modul komunikuje pomocí rozhraní UART, jehož parametry jsou 19200 Bd, 8 bitů, žádná parita a 1 stop bit.

Modul podporuje jednoduchý formát příkazů sloužící k nastavení konfiguračních parametrů modulu i ke samotné komunikaci s modulem. Každý příkaz začíná znakem **>**. Každá zpráva odpověď a stav reakce začíná znakem **<**. Každému příkazu musí předcházet budící znak NULL (**0x00**) následovaný 2 ms pauzou a každý paket příkazů je ukončen znakem CR (**0x0D**).

Obecná struktura paketu příkazu je

> [CC] [RW] [DATA] [CR]

kde CC je jednobajtový kód daného příkazu, RW je jednobajtový příznak zápisu (:), či čtení dat (?) dat, DATA jsou zapisovaná data, pokud se jedná o zápis a CR je znak ukončení.

Obecná skruktura odpovědi je následující

< [DATA] [CR]

kde DATA obsahuje přenášená data či návratové kódy (OK pro správné dokončení příkazu, ERR1 pro chybu syntaxe a ERR2 pro neplatnou vstupní hodnotu). Některé bajty jsou kódovány v šestnáckové soustavě či využívají uložení BigEndian.

Například dotaz a odpověď pro aktuální AES klíč je:

```
>03? [CR]  
<010203040506070809a0b0c0d0e0f [CR]
```

a pro případnou změnu AES klíče:

```
>03:112233445566778899aabbcdddeeff [CR]  
>OK [CR]
```

5 WIRELESS M-BUS PROTOKOL

Wireless M-Bus je v Evropě perspektivní otevřený standard pro automatické měření, který pracuje v subgi-gaherzovém bezlicenčním pásmu v okolí 868 MHz. Wireless M-Bus se primárně zaměřuje na použití v SRD (Short Range Device) zařízeních pro bezdrátovou komunikaci s měřiči energií, jako jsou: voda, plyn, teplo, elektřina, atd. Měřiče energií, vybavené bezdrátovým rozhraním Wireless M-Bus jsou schopny komunikovat jak se stacionárními, tak i s mobilními čtecími zařízeními. Předpokládá se, že rádiová část měřiče je napájena z baterie a je schopna provozu po dlouhou dobu bez zásahu, tj. bez výměny baterie. Na čtecích zařízeních, ať už stacionární nebo mobilní, není takový požadavek na dobu provozu na baterie a čtecí zařízení mohou být napájena i z externího zdroje.

Wireless M-Bus má svůj původ v rámci norem Meter-Bus. Wireless Meter Bus je bezdrátovou variantou drátového Meter-Bus. To je standard zaměřený na aplikace pro sběr dat měřiče plynu, elektřiny a vody. Sběrnice je specifikována v evropské normě EN 13757 [37]. Tato specifikace je rozdělena do pěti částí (Tabulka 5.1), z nichž jedna se zaměřuje na Wireless MBus.

Tab. 5.1: Popis standardu EN-13757 [39]

Standard	Podrobnosti
EN 13757-1	Část 1 standardu definuje výměnu dat, která podrobně popisuje základní komunikaci mezi vodoměry a centrálním sběračem dat. Poskytuje přehled komunikačního systému.
EN 13757-2	Tato část normy Meter Bus řeší fyzickou a spojovou vrstvu pro fyzický přenos dat pomocí kabelových spojů. Také popisuje protokol používaný pro přenos dat
EN 13757-3	Část 3 se týká speciální aplikační vrstvy. Ta popisuje standardní aplikační protokol používaný k tomu, aby se zachovala kompatibilita výrobců, což umožňuje zařízení od několika různých dodavatelů působit v jednom systému.
EN 13757-4	Oddíl 4 popisuje bezdrátový systém. Jedná se o radiový odečet pro provoz v pásmu 868 MHz až 870 MHz. Tato část normy se zabývá fyzickou a linkovou vrstvou pro bezdrátová zařízení.
EN 13757-5	Tato část adresy předávání. To zahrnuje celou řadu návrhů na předávání datových rámci jako prostředek k překonání problémů souvisejících se pohybují mezi měřičem a sběru dat bodů.

5.1 Princip komunikace

Bezdrátová komunikace Wireless M-Bus fyzicky probíhá ve 12ti kanálech v bezplatném vysílacím pásmu ISM (industrial, scientific and medical) okolo frekvence 868 MHz (2 kanály 868,3 a 868,95 MHz jsou využívány režimem S a T, 10 uživatelem volitelných kanálů 868,03 + n x 0,06 MHz v režimu R2), přičemž každý z výše uvedených režimů vyžaduje různé požadavky. Těmi například jsou specifikovaný kanál, přesnost frekvence, toleranci přenosové rychlosti atd. Velmi dobrá je stabilita frekvence až 27 let (dle údaje výrobce). V případě použití čtvrtvlné antény (délky 8,2 cm), tak na přímou viditelnost vysílací a přijímacího modulu je komunikační dosah 500 až 600 m.

Komunikace má hvězdicovitou strukturu, kdy několik měřících jednotek / snímačů přenáší svá naměřená data jedné centrální jednotce, obvykle tvořené koncentrátem. Ten tedy obvykle slouží pro příjem a shromažďování dat z několika měřících míst, z dále uvedených důvodů nikdy neinicializuje (nezahajuje) vzájemnou komunikaci. Pracuje tedy jako server (Master), tzn. že stále naslouchá a čeká na navázání komunikace měřící jednotkou a jí inicializovaný přenos dat. Ta tedy pracuje jako klient (Slave). V případě nastavené obousměrné komunikace přechází měřič/snímač do přijímacího režimu pouze po krátký čas jím navázané komunikaci. Pouze v tomto momentu může koncentrátor vyslat nějaké jednotce řídící data. Časování je rozdílné pro různé režimy a je přesně specifikováno ve standardu.

Adresování ve Wireless M-Bus sběrnici je převzato z klasické drátové verze M-BUSu. Zde však pouze klientské jednotky (měřiče/snímače) mají přidělenou adresu a využívají ji jak při příjmu, tak při vysílání. Každý koncentrátor by měl obsahovat tabulku adres, se kterými může komunikovat, resp. od kterých má přijímat data. Tato tabulka se obvykle vytváří automaticky během instalace / registrování nové jednotky do sítě. Samozřejmě je možné se obejít i bez ní, ale pak lze přijímat všechny snímače či měřiče v dosahu. Toho se dá využít jen v malých sítích.

5.2 Režimy přenosu

Nejdůležitější vlastností technologie WM-Bus je možnost bateriového napájení měřicích zařízení. V případě bezdrátové komunikace je výhodné například měřiče tepla nebo vodoměry napájet jen bateriově a tím eliminovat jakoukoliv nutnost pokládání kabelů. To ale znamená velmi omezenou spotřebu elektrické energie, aby baterie vydřely co nejdéle, alespoň několik let. V současné době v případě napájení modulu lze dosáhnout životnosti na jednu baterii až 12 let [48]. Aby to však bylo možné, řízení přenosu dat musí co nejčastěji přecházet do nízkopříkonového stavu (sleep mode) a vysílat data jen v nutných případech v co nejkratších časových slotech. Proto také centrální zařízení (koncentrátor), který obvykle slouží pro příjem a shromažďování dat z několika měřících míst, nikdy nesmí inicializovat vzájemnou komunikaci.

Protokol podporuje několik režimů přenosu, lišících se dle požadavků na konkrétní aplikaci. Je definováno několik režimů označených jako S, T a R představující 3 různé různé přenosové rychlosti, které se dále dělí na režim 1 a 2, což značí jednosměrný či obousměrný přenos dat. U některých zařízení mohou být doplněny o režimy N, C a F. Tyto režimy jsou shrnuty v tabulce (5.2).

Tab. 5.2: Režimy přenosu WM-Bus protokolu [39]

Mód	Mód přenosu	Směr	Frekvence	Kódování	Rychlos
S	Stacionární	Jednosměrný, i obousměrný	868 MHz	Manchester	32768 kbps
T	Častý vysílací	Jednosměrný, i obousměrný	868 MHz	Manchester a 3 z 6	100 kbps
R	Častý přijímací	Jednosměrný, i obousměrný	868 MHz	Manchester	4.8 kbps
N	Úzkopásmový	Jednosměrný, i obousměrný	169 MHz	NRZ	
C	Kompaktní	Jednosměrný, i obousměrný	868 MHz	Manchester	50 kbps
F	Častý vysílací i přijímací mód	Obousměrný	433 MHz	NRZ	

V módu T měřič samostatně odesílá data, buď periodicky nebo aperiodicky (když jsou k dispozici). Pro přenos rámce z měřiče k dalším zařízením je použita přenosová rychlos 100 kbps s kódováním 3 z 6, zatímco komunikace v opačném směru má přenosovou rychlos 32768 kbps a kódování je použito Manchester. Submódu T1 je definován jako jednosměrná komunikace, při které měřič nevyžaduje potvrzení od přijemce o přijatém rámci. Měřič odešle data a přepne se do úsporného režimu.

Zatímco submód T2 je definován jako obousměrná komunikace. Měřič po odeslání rámce krátkou dobu vyčkává na potvrzení od příjemce. Pokud měřič neobdrží odpověď přepne se do úsporného režimu. Pokud ve stanoveném čase příjemce odpoví, naváže se obousměrná komunikace mezi měřičem a koncentrátorem.

V módu R měřič samostatně neodesílá změřená data, ale vyčkává na výzvu od koncentrátoru. Měřič je v úsporném režimu a pravidelných úsecích se periodicky probouzí do režimu příjmu a očekává rámec. Když není přijat žádný validní wake-up rámec, měřič se přepne zpět do úsporného režimu. V opačném případě se naváže obousměrná komunikace mezi měřičem a koncentrátorem.

Mód S je určen pro jednosměrnou nebo obousměrnou komunikaci mezi pevnými nebo mobilními zařízeními. Centrální frekvence tohoto módu je 868,3 MHz s dobou provozu 0,02 % za hodinu. Přenosová rychlosť je pro tento mód 32,768 kbps. Pro operační mód S jsou definovány tři submódy: S1, S1-m a S2. Submód S1 lze použít pro jednosměrnou komunikaci nevyžadující potvrzení o přijetí rámce a je určen pro aplikace, kdy se vysílá několikrát za den ke statickému přijímači. Pro kódování používají všechny submódy S kódování Manchester. Submód S1-m je modifikací submódu S1 pro komunikaci mezi čidlem a koncentrátorem, zasílaný rámec obsahuje zkrácenou hlavičku. Submód S2M podporuje oboustranou komunikaci v kontinuálních cyklech bez nutnosti probouzet zařízení.

V režimech S, T a R je každý bajt vysílán s nejvíce důležitým bitem na prvním místě.

1 Bajt	1 Bajt	n Bajtů
Length	CI	App_Layer

Tab. 5.3: Ukázka paketu 1 [dočasné převzetí]

5.3 Struktura zasílaných dat

Komunikace probíjá následovně: nadřazené aplikace realizující aplikační vrstvu standardu M-Bus vyšlou svá data do RF modemu v podobě následující zprávy:

1 byte	1 byte	n bytes
Length	CI	APP_LAYER

Obr. 5.1: Ukázka paketu 1 [dočasné převzetí]

Komunikační modul pracující jako modem dle požadavků standardu Wireless M-Bus automaticky přidá následující pole:

- Řídicí pole.
- Označení výrobce.
- Unikátní komunikační adresy založené parametrech uložených v paměti modulu.
- Případně se ještě na závěr přidá informace o síle přijímaného signálu RSSI.

1 byte	1 byte	2 bytes	6 bytes	1 byte	n bytes	1 byte
Length	C	ManID	Address	CI	APP_LAYER	RSSI (opt)

Obr. 5.2: Ukázka paketu 2 [dočasné převzetí]

Takovýto paket se pak zašifruje (obvykle algoritmem AES-128) a přenáší se vzduchem. V případě, že se realizuje jen bezdrátové tunelování přenosu mezi dvěma Wireless M-Bus modemy, je povolen i režim bez zasílání adresy a jí přidružených informacích o měřící jednotce. Rámec se pak výrazně zjednoduší, viz obrázek (5.3):

Obsah pole APP_LAYER je již dán aplikační hladinou definovanou ve standardu M-Bus, které se používá jako mechanizmus komunikace z linkové vrstvy do vyšších protokolových vrstev, a je tedy shodný s obsahem pro klasický drátový M-BUS přenos. Data následující za polem CI jsou již závislá na aplikační vrstvě M-Bus. Komunikace mezi měřící jednotkou a RF modelem či mezi koncentrátorem a RF

1 Bajt	1 Bajt	2 Bajty	6 Bajtů	1 Bajt	n Bajtů	1 Bajt
Length	C	ManID	Address	CI	App_Layer	RSSI

Tab. 5.4: Ukázka paketu 2

1 Bajt	1 Bajt	n Bajtů	1 Bajt
Length	CI	App_Layer	RSSI

Tab. 5.5: Ukázka paketu 3

1 byte	1 byte	n bytes	1 byte
Length	CI	APP_LAYER	RSSI (opt)

Obr. 5.3: Ukázka paketu 3 [dočasné převzetí]

modem obvykle probíhá prostřednictvím sériového přenosu UART, například s využitím RS-232, RS-485 či USB.

5.4 Popis jednotlivých vrstev

Norma EN 13757-4 specifikuje fyzickou a linkovou vrstvu. Na ně následně navazuje aplikační vrstva, která je shodná s původním M-Bus protokolem.

Fyzická vrstva Wireless M-Bus

Fyzická vrstva definuje jak mají být bity kódovány a vysílány, tedy radiofrekvenční charakteristiky a radiofrekvenční parametry. Fyzická vrstva je realizována hardwarem, případně v kombinaci s firmwarem daného hardware.

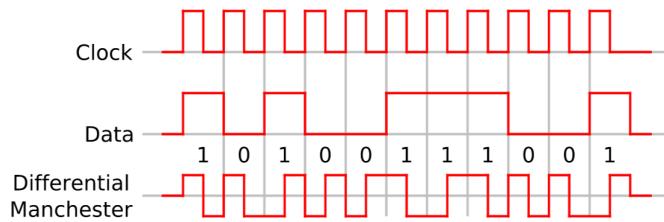
Wireless M-Bus dle normy ČSN EN 13757-4 [38] využívá tři pásmo pro tři různé módy komunikace: 868,3 MHz pro módy Sx, 868,95 MHz pro módy Tx a 868,33 pro mód R2 jsou definovány tři různé operační módy komunikace. Všechny tři módy používají modulaci 2-FSK, tedy dvoustavovou frekvenční modulaci. Pro některé módy jsou některé parametry fyzické vrstvy stejné, proto je fyzické zařízení schopné s nezměněným hardwarem komunikovat v různých operačních módech.

Kódování používaní ve Wireless M-Bus

Wireless M-Bus definuje dvojí možné kódování:

- kódování Manchester,
- kódování 3 ze 6.

Kódování Manchester (obrázek 5.4) sloučuje datový a hodinový signál do jediného signálu. Toto kódování se krom bezdrátových přenosů používá i v sítích LAN, konkrétně v síti Ethernet. Výhodou kódu Manchester je konstantní střední hodnota takového signálu, která je 50% z maximální hodnoty. Náběžné hrany ohraničují jeden bit dat a sestupné hrany určují kód Manchester. Logická jednička je reprezentována náběžnou hranou a logická nula hranou sestupnou. Pokud nejsou vysílána žádná data, výstup kódování Manchester je hodinový signál. Nevýhodou použití Manchester kódování je to, že na přenos jednoho bitu informace je potřeba dvou hodinových taktů.

Obr. 5.4: Princip kódování Manchester

Princip kódování 3 ze 6 spočívá v tom, že každé 4 bity (nibble) jsou zakódovány jako 6ti bitová data, přičemž zakódované slovo obsahuje stejně množství nul a jedniček. Zároveň v kódu musí být alespoň dvě změny, tzn. není možné použít „000111“ nebo „111000“. Takto zakódovaná data jsou přenášené s nejvýznamnějším bitem jako prvním. Toto kódování by mělo být aplikováno při použití módu častého vysílání (módy T1 a T2) a při komunikaci měřiče s koncentrátorem. Koncentrátor může odpovědět měřiči zprávou kódovanou kódováním Manchester.

Tab. 5.6: Tabulka kódování 3 ze 6

NRZ kód	Desítkově	3 ze 6	Desítkově	počet změn v kódu
0	0	10110	22	4
1	1	1101	13	3
10	2	1110	14	2
11	3	1011	11	3
100	4	11100	28	2
101	5	11001	25	3
110	6	11010	26	4
111	7	10011	19	3
1000	8	101100	44	3
1001	9	100101	37	4
1010	10	100110	38	3
1011	11	100011	35	2
1100	12	110100	52	3
1101	13	110001	49	2
1110	14	110010	50	3
1111	15	101001	41	4

Linková vrstva Wireless M-Bus

Linková vrstva poskytuje rozhraní mezi fyzickou a aplikační vrstvou. Její hlavní funkce jsou:

- Poskytování služeb převádějících data mezi PHY a AL.
- Generování CRC pro odchozí zprávy.
- Detekování CRC chyb v příchozích zprávách.
- Poskytování adresování fyzické vrstvy.
- Kontrola ACK u obousměrných přenosů.
- Vytváření rámců.
- Kontrola chyb rámců v příchozích zprávách.

Rámec linkové vrstvy se skládá z bloků dat. Každý blok dat obsahuje 16bitové CRC pole. První blok má pevnou délku 12 bajtů a obsahuje L, C, M a A pole.

L-Pole

- Určuje velikost přenášecných dat, ale bez samotného L-pole a kontrolního součtu.

C-Pole

- Identifikuje typ rámce.
- Používá se pro zasílání základních příkazů.

M-Pole

- Obsahuje identifikaci výrobce zařízení.
- Je kódováno jako třípísmenný kód.
- Znak je kódován jako 5 bitů, které se získávají z ASCII kódu písmena po odečtení 0x40. Nejvý-znamnější bit (MSB) je nula.

A-Pole

- Obsahuje 6 bajtu určující adresu zařízení.
- U rámců SEND a REQUEST je zde adresa vysílajícího zařízení, u rámců CONFIRM a RESPONSE je zde adresa zařízení, které je paket určen.

Cl-Pole

- Určuje typ přenášených dat.

CRC

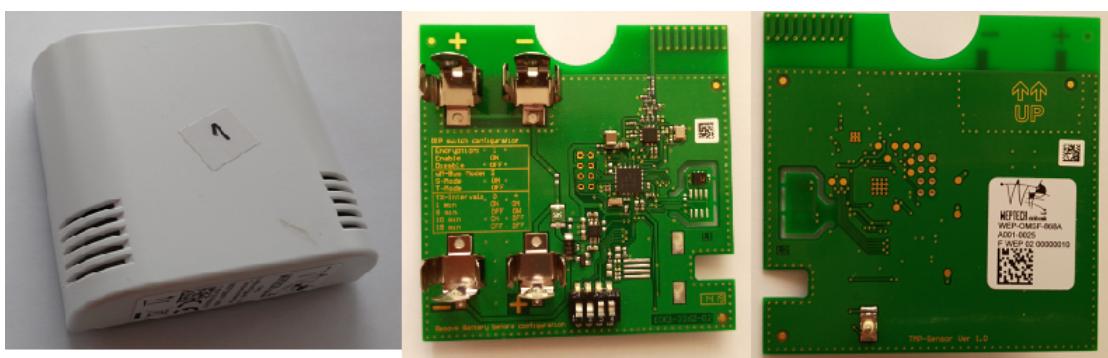
- CRC obsahuje kontrolní součet pro kontrolu správnosti přenosu.
- Jako kontrolní polynom se dle specifikace používá $x^{16} + x^{13} + x^{12} + x^{11} + x^{10} + x^8 + x^6 + x^5 + x^2 + 1$.

6 VYČÍTANÁ WIRELESS M-BUS ZAŘÍZENÍ

Pro účely testování komunikace bylo využito pokojové čidlo Weptech OMST-868A [48].

6.1 Weptech OMST-868A

Weptech OMST-868A je teplotní a vlhkostní čidlo podporující protokol Wireless M-Bus. Je určeno pro vnitřní využití a proto je dodáváno v pouzdře určeném pro montáž na zed.

Obr. 6.1: Čidlo Weptech OMST-868A

Parametry čidla

- Rozsah měření vlhkosti: 20 až 80%.
- Přesnost měření vlhkosti: $\pm 2\%$.
- Rozsah měření teploty: -10°C až 55°C.
- Přesnost měření teploty: $\pm 0,3^\circ\text{C}$.
- Teplotní hystereze: 0,1°C.
- Mód přenosu: S nebo T.
- Interval přenosu: konfigurovatelný v rozsahu 5 sekund až 24 hodin.
- Šifrování přenosu: volitelný AES-128 mód 5.
- Napájení: 2 x AA baterie.
- Výdrž baterie: dle módu a intervalu přenosu až 10 let.

Formát telegramu

Telegram má specifickou základní strukturu:

Tab. 6.1: Telegram ze zařízení Weptech 868A

POLE	POPIS	HODNOTA
L-Field	Délka telegramu	1Eh
C-Field	Typ telegramu	44h
M-Field	Výrobce zařízení	B0h
M-Field	Výrobce zařízení	5Ch
A-Field	Sériové číslo	11h
A-Field	Sériové číslo	47h
A-Field	Sériové číslo	15h
A-Field	Sériové číslo	08h
A-Field	Verze zařízení	01h
A-Field	Typ zařízení	1Bh
Ci-pole	Odpověď od zařízení	7Ah
Access Number	Číslo přístupu	41h
Status	Status zařízení	00h
Configuration word	Konfigurační řetězec	00h
Configuration word	Konfigurační řetězec	00h
AES verification	Ověření AES	2Fh
AES verification	Ověření AES	2Fh
DR1	DIF: 4 cifry BCD	0Ah
DR1	VIF: teplota ve stupních Celsia na mínus první	66h
DR1	Hodnota teploty	99h
DR1	Hodnota teploty	01h
DR2	DIF: 4 cifry BCD	0Ah
DR2	VIF: První rozšiřovací tabulka	FBh
DR2	VIFE: vlhkost procentech na mínus první	1Ah
DR2	Hodnota relativní vlhkosti	93h
DR2	Hodnota relativní vlhkosti	02h
DR3	DIF: 16bit integer/binary	02h
DR3	VIF: Druhá rozšiřovací tabulka	FDh
DR3	VIFE0: Chybové stavy	97h
DR3	VIFE1: Norma	1Dh
DR3	Příznak sabotáže	00h
DR3	Příznak vybité baterie	00h
Fill	Výplňové byty (13x)	2Fh

Některé z položek je potřeba blíže vysvětlit:

- Access number - Toto číslo se s každým požadavkem zvýší o hodnotu 1.
- Status - V případě úspěšného přenosu je zde uložena nula, v opačném případě je zde uložena logická jednička a nastal tedy chybový stav 'sabotáž' nebo 'vybitá baterie'.
- Configuration word - V případě zapnutého šifrování, první bajt obsahuje počet zašifrovaných bloků, obsah telegarmu a inkrement. Druhý bajt obsahuje záznam o obousměrnosti, dostupnosti, synchronizaci a šifrování. Pokud je šifrování zapnuto, je nastaven mód 5, v opačném případě jsou oba bajty nulové.
- Příznak sabotáže čidla - Pokud čidlo pomocí integrovaného spínače detekuje uvolnění krytu z montážní desky, pošle výstrahu přes rádio do přijímače, tedy změní pro nejbližší a všechny následující vysílání tamper bit v telegramu. Tento bit slouží jako ochrana před neoprávněnou manipulací s čidlem a může být vymazán pouze restartem zařízení. Tedy vyjmutím starých baterií, ponecháním zařízení několik minut bez napájení, aby došlo k vybití všech kondenzátorů a následným vložením baterií.
- Příznak vybité baterie - Pokud elektronika v čidle vyhodnotí úroveň nabití baterie jako nedostatečnou, nastaví bit vybití baterie do sekce chyb v telegramu. Tento bit ošetřuje stavy, kdy nedostatečně nabité baterie způsobí příliš velký rozptyl naměřených hodnot, v krajních případech i mimo měřící rozsah čidla. Tento bit může být vymazán také pouze restartem zařízení, jako v předchozím případě.
- Položky hodnota teploty, hodnota vlhkosti, výrobce zařízení a sériové číslo jsou uloženy v kódování big-endian, tedy na paměťové místo s nejnižší adresou se uloží nejvíce významný bajt a za něj se ukládají ostatní bajty až po nejméně významný bajt na konci. Uživatelská hodnota se tedy vyčítá pozpátku pod jednotlivých bajtech.
- Telegram je ukončen 13 výplňovými bajty, které nenesou žádnou informaci.

Nastavení čidla

Čidlo má k dispozici několik nastavení. Některé z nich lze nastavit pomocí čtyř přepínačů DIP na desce plošných spojů. První přepínač zapíná AES-128 šifrování, druhý přepínač přepíná mezí módem vysílání S (poloha ON) a módem T (poloha OFF), třetí a čtvrtý přepínač určují interval zasílání telegramu, jejich nastavení shrnuje Tabulka 6.2.

Tab. 6.2: Konfigurace intervalu zasílání pomocí DIP přepínače

Interval zasílání	DIP 3	DIP 4
1 minuta	ON	ON
5 minut	OFF	ON
10 minut	ON	OFF
15 minut	OFF	OFF

Jiné mohou být nastaveny pouze během výroby daného setu, a to do příslušných továrních nastavení, či uživatelsky vyžádaných nastavení, viz Tabulka 6.3.

Tab. 6.3: Přehled nastavení čidla

Parametr	Popis	DIP přepínač
AES enable	Možnost zapnutí či vypnutí šifrování přenášených dat.	1
AES key	AES klíč je zapsán při výrobě zařízení, nelze ho uživatelsky měnit. Hodnota klíče je 00 01 02 03 04 05 06 07 08 09 0A 0B 0C 0D 0E 0F.	
wM-Bus mode	Implementovány jsou módy S1-m a T1. Ostatní módy lze nastavit pouze při tovární výrobě.	2
Transmission interval	Interval je výrobcem konfigurovatelný v intervalu 2 až 65534 sekund. Předvolby (60s, 300s, 600s, 900s) jsou uživatelsky nastavitelné pomocí DIP přepínače.	3 a 4
Address	Adresa zařízení je výrobcem udaná hodnota, obsahující identifikaci výrobce „WEP“, sériového číslo čidla, verzi zařízení (1) a typ zařízení (1Bh - pokojové čidlo)	

7 NÁVRH IMPLEMENTACE

Jak již bylo zmíněno na začátku práce, samotná implementace je rozdělena do dvou částí:

1. Komunikace RaspberryPi přes rozšiřující desku UniPi s bezdrátovým modulem a pomocí něj s poskytnutými WM-Bus zařízeními.
2. Implementace této komunikace do nezávislé knihovny funkcí jako rozšiřující modul pro software Mervis.

Jelikož žádný z dostupných softwarů pro UniPi nepodporuje daný bezdrátový modul, ani UART zařízení obecně, je nutné tuto komunikaci implementovat již na úrovni operačního systému.

7.1 Výběr OS

Jako operační systém je využita aktuální verze Raspbianu Jessie s datem vydání 2016-09-23. UART rozhraní se na RaspberryPi verze 1 a 2 nachází v /dev/ttyAMA0. To se ale v případě RaspberryPi 3 odkazuje na integrovaný BT modul a původní sériový port je zde v /dev/ttyS0. Samotné UART rozhraní je ale ve výchozím nastavení Raspbianu zakázáno.

Pro zpřístupnění UART rozhraní je nutné provést drobné úpravy jeho konfigurace:

1. Nejdříve je nutné provést kompletní aktualizaci Raspbianu, tedy v konzoli spustit posloupnost příkazů:

```
sudo apt-get update  
sudo apt-get upgrade  
sudo apt-get dist-upgrade  
sudo apt-get rpi-upgrade
```

2. Poté je potřeba v /boot/config.txt změnit položku ENABLE_UART na hodnotu 1. Tím dojde k zpřístupnení sběrnice UART. Tato položka může být v budoucnu při aktualizaci Raspbianu přepsána, proto při prvním náznaku nefunkčnosti, je potřeba tuto položku zkontořovat jako první.
3. V souboru /boot/cmdline.txt je potřeba odebrat úsek textu *console=ttyAMA0, 115200*, aby při startování systému nedocházelo k výpisu do sériové linky.
4. V případě, že se jedná o RaspberryPi verze 3, je potřeba do /boot/config.txt dopsat položku *dtoverlay=pi3-miniuart-bt*, která zakáže BT na mini-UART a provede přemapování zpět na /dev/ttyAMA0. Tento krok je takto řešený z důvodu kompatibility, kdy je sériová komunikace směrována přes /dev/ttyAMA0 nezávisle na použité verzi RaspberryPi.

Po každém z těchto kroků je doporučován restart zařízení. Kroky byly otestovány pouze na výše zmíněné verzi Raspbianu a v jiných distribucích se monou mírně lišit. Úspěšnost provedení těchto kroků lze zkontořovat pomocí zadání příkazu konzole

```
sudo dmesg | grep tty
```

jehož výstup by měl být následující:

```
[    0.000974] console [tty1] enabled  
[    0.130442] 20201000.uart: ttyAMA0 at MMIO 0x20201000 (irq = 81,  
base_baud = 0) is a PL011 rev2
```

7.2 Výběr programovacího jazyka

Jelikož primárním jazykem využívaným na platformě RaspberryPi je Python, který již obsahuje knihovny pro sériovou komunikaci, je současný kód napsán v jazyce Python 3.

7.3 Nastavení komunikačního modulu a čidla

Čidlo Weptech je nastaveno do módu T s intervalem zasílání 1 minuta.

Komunikační modul je nastaven do módu T ve funkci 'sniffer'.

Upřesnit proč tomu teď tak je a jak tomu bude do budoucna.

7.4 Zpracování dat

Jednoduchým spuštěním komunikačního modulu v módu snifferu, byl zachycen telegram

32002E44B05C10000000021B7A620800002F2F0A6699010AFB1

A930202FD971D01002F2F2F2F2F2F2F2F2F2F2F879e0D0A

který byl pomocí datasheetů použitého komunikačního modulu a čidla analyzován takto:

Z tabulky je patrné, že nutné vypарсovat položky na následujících pozicích:

- 8-23 pro informace o daném čidlu,
- 24-25 pro určení pořadí telegramu,
- 42-45 pro hodnotu naměřené teploty,
- 52-55 pro hodnotu naměřené vlhkosti,
- 96 pro úroveň signálu

a jejich následnou správnou interpretací (zohlednění uložení big-endian, převod hexadecimálních hodnot na dekadické) sdělit uživateli na obrazovku.

Napsaný skript pro jednoduché vyčtení dat z daného čidla a jeho výstup je součástí přílohy A a B.

Tab. 7.1: Rozklíčovaný zachycený paket

POZICE	PAKET	VRSTVA	POLE	POPIS
0	32	IQRF obálka		
2	0	IQRF obálka		
4	2E	Linková vrstva	L-Field	Délka telegramu
6	44	Linková vrstva	C-Field	Typ telegramu
8	B0	Linková vrstva	M-Field	Výrobce zařízení
10	5C	Linková vrstva	M-Field	Výrobce zařízení
12	10	Linková vrstva	A-Field	Sériové číslo
14	00	Linková vrstva	A-Field	Sériové číslo
16	00	Linková vrstva	A-Field	Sériové číslo
18	00	Linková vrstva	A-Field	Sériové číslo
20	02	Linková vrstva	A-Field	Verze zařízení
22	1B	Linková vrstva	A-Field	Typ zařízení
24	7A	Aplikační vrstva	Ci-pole	Odpověď od zařízení
26	62	Aplikační vrstva	AccNo	Číslo přístupu
28	08	Aplikační vrstva	Status	Status zařízení
30	00	Aplikační vrstva	Configuration word	Položky šifrovaní AES
32	00	Aplikační vrstva	Configuration word	Položky šifrovaní AES
34	2F	Data	AES encryption	Položky šifrovaní AES
36	2F	Data	AES encryption	Položky šifrovaní AES
38	0A	Data	DR1	DIF: 4 cifry BCD
40	66	Data	DR1	VIF: teplota ve stupních Celsia
42	99	Data	DR1	hodnota teploty
44	01	Data	DR1	hodnota teploty
46	0A	Data	DR2	DIF: 4 cifry BCD
48	FB	Data	DR2	VIF: První rozšiřovací tabulka
50	1A	Data	DR2	VIFE: vlhkost procentech na m
52	93	Data	DR2	hodnota vlhkosti
54	02	Data	DR2	hodnota vlhkosti
56	02	Data	DR3	DIF: 16bit integer/binary
58	FD	Data	DR3	VIF: Druhá rozšiřovací tabulka
60	97	Data	DR3	VIFE0: Chybové stavy
62	1D	Data	DR3	VIFE1: Standard conform
64	01	Data	DR3	Příznak sabotáže
66	00	Data	DR3	Příznak vybité baterie
68	2F	Data	Fill	Výplňové byty
...	2F	Data	Fill	Výplňové byty (11x)
92	2F	Data	Fill	Výplňové byty
94	87	IQRF obálka	CRC	Kontrolní součet
96	9e	IQRF obálka	66 RSSI	Síla přijímaného signálu
98	0D	UART obálka		Konec řádku - CR znak
100	0A	UART obálka		Příkaz "pokračuj dále jako Sniff

8 ZÁVĚR

V této semestrální práci byla popsána problematika M2M (Machine to Machine) komunikace pomocí protokolu Wireless M-bus a její implementace do produktu UniPi NEURON.

V první části práce byla popsána M2M komunikace z pohledu spotřebitelského a průmyslového Internetu věcí.

Druhá část se zabývá embedded zařízeními pro IoT (Internet of Things), přináší přehled nejznámějších z nich, popisuje jejich možnosti, uvádí možnosti připojení senzorů a zmiňuje nedostatky zařízení. Zařízení RaspberryPi je následně použité k samotné implementaci v praktické části. Jsou zde popsány předchozí verze, důvod výběru konkrétního modelu, design i kroky potřebné k implementaci.

Třetí část obsahuje popis rozšiřující desky UniPi a zařízení UniPi NEURON. Popisuje blíže parametry obou zařízení, možnosti jejich konektivity a softwarového vybavení. Zařízení bylo vyvinuto primárně jako rozhraní pro příjem vstupních signálů, jejich vyhodnocení a realizaci výstupní reakce na základě naprogramovaných algoritmů. Je vhodné pro monitorování, sběr a ukládání dat na vzdálený server, nebo jako výkonná a plně vybavená brána pro ostatní zařízení.

Čtvrtá část se zabývá Wireless M-Bus modulem TR-72D-WMB výrobce IQRF, komunikující přes sběrnici UART, a popisuje strukturu příkazů a formát dat pro komunikaci s tímto modulem.

Pátá část se zaměřila na protokol Wireless M-Bus, konkrétně na princip komunikace, režimy přenosu a jednotlivé vrstvy. Díky nutnosti znalosti fyzické a linkové vrstvy pro pozdější analýzu zachytávaných dat byly tyto vrstvy rozebrány podrobněji.

V šesté části bylo popsáno čidlo WEPTECH a struktura dat jeho telegramu.

Závěrečná (sedmá) část obsahuje návrh a samotnou implementaci vzorové aplikace pro vyčítání dat. Jsou popsány jednotlivé kroky nutné ke zprovoznění komunikace mezi RaspberryPi a vyčítaným senzorem, provedeno zachycení vzorového telegramu, jeho analýza a následné předání zvolených informací. Z výstupu aplikace (viditelném v konzoli) je patrné, že pakety obsahují příslušná data, komunikace mezi modulem a zařízením funguje, data ze senzoru se přenášejí, následně vyčítají a zobrazují.

Nakonec bych rád zmínil další možnosti vývoje aplikace. V aktuální verzi je aplikace schopná zachytávat nešifrovaný přenos dat od Wireless M-Bus zařízení výrobce WEPTECH. V navazující diplomové práci proto bude přistoupeno k rozšíření podpory senzorů od více výrobců, AES kódování přenášených dat či vizualizaci zachytávaných dat.

LITERATURA

- [1] BOSWARTHICK, David, Omar ELLOUMI a Olivier HERSENT. *M2M communications: a systems approach*. 1. vydání. Hoboken, N.J.: Wiley, 2012. ISBN 978-1-119-99475-6.
- [2] MONK, Simon. *Programming the Raspberry Pi: getting started with Python*. 1. vydání. New York: McGraw-Hill, 2013. ISBN 0071807837.
- [3] ANTON-HARO, C. *Machine-to-machine (m2m) communications*. 1.vydání. Boston, MA: Elsevier, 2015. ISBN 9781782421023.
- [4] HERSENT, Olivier, David BOSWARTHICK a Omar ELLOUMI. *The internet of things: applications to the smart grid and building automation*. 1. vydání. Hoboken, NJ: Wiley, 2012. ISBN 9781119994350.
- [5] Hernando Barragán. About Wiring [online]. [cit. 2016-10-15]. Dostupné z: <http://wiring.org.co/about.html>
- [6] Dostupné z: <http://arduino.cz/processing/>
- [7] Dostupné z: <http://www.pjrc.com/teensy/>
- [8] Dostupné z: <https://www.raspberrypi.org/products/pi-zero/>
- [9] Dostupné z: <http://www.intel.com/content/www/us/en/do-it-yourself/edison.html>
- [10] Dostupné z: <http://www.intel.com/content/www/us/en/embedded/products/galileo/galileo-overview.html>
- [11] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/ArduinoCertified/IntelGalileo>
- [12] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardUno>
- [13] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardLeonardo>
- [14] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardMega>
- [15] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardDue>
- [16] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardMini>
- [17] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardMicro>
- [18] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardNano>

- [19] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardDuemilanove>
- [20] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardFio>
- [21] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardYun>
- [22] Dostupné z: <https://www.arduino.cc/en/Main/ArduinoBoardLilypad>
- [23] Dostupné z: <http://playground.arduino.cc/main/similarBoards>
- [24] Dostupné z: <http://www.gizmosphere.org/products/gizmo-explorer-kit/>
- [25] Dostupné z: <http://www.gizmosphere.org/products/gizmo-2/>
- [26] Dostupné z: <http://cubieboard.org/model/>
- [27] Dostupné z: <https://www.raspberrypi.org/products/>
- [28] Dostupné z: <https://www.raspberrypi.org/products/model-a-plus/>
- [29] Dostupné z: <https://www.raspberrypi.org/products/raspberry-pi-2-model-b/>
- [30] Dostupné z: <https://www.raspberrypi.org/products/raspberry-pi-3-model-b/>
- [31] Dostupné z: <http://www.svethardware.cz/internet-of-things-propojenabudoucnost/>
- [32] Dostupné z: <http://i2ot.eu/internet-of-things/>
- [33] Dostupné z: <https://www.element14.com/community/servlet/JiveServlet/downloadBody/GetFile>
- [34] Dostupné z: <http://unipi.technology/>
- [35] Dostupné z: <http://unipi.technology/product/unipi/>
- [36] Dostupné z: <http://unipi.technology/product/unipi-neuron-s103/>
- [37] EN 13757-1. Communication system for and remote reading of meters - Part 1: Data exchange. Wien: Austrian Standards Institute, 2013-02-15. Dostupné z: <https://shop.austrian-standards.at/Preview.action;jsessionid=4B46107107AC62A5CB24E33F6A51A5E4?preview=true&language=en&productCode=EN%2013757-1&categoryCode=00000000000000000000000000000000>
- [38] EN 13757-4. Communication systems for meters and remote reading of meters - Part 4: Wireless meter readout (Radio Meter reading for operation in the 868-870 MHz SRD band). Brusel: EUROPEAN COMMITTEE FOR STANDARDIZATION, 2003. Dostupné z: <http://oldfjarrvarme.unc.se/download/1309/fj>

- [39] Dostupné z: <http://www.radio-electronics.com/info/wireless/wireless-mbus/basics-tutorial.php>
- [40] Dostupné z: <http://unipi.cz/software/mervis/>
- [41] Dostupné z: <http://zelenadata.cz/cs/>
- [42] Dostupné z: <http://www.banana-pi.org/product.html>
- [43] Dostupné z: <http://www.up-board.org/up/specifications/>
- [44] Dostupné z: http://wiki.pine64.org/index.php/Main_Page#SoC_and_Memory_Specifications
- [45] Dostupné z: http://www.hardkernel.com/main/products/prdt_info.php
- [46] Dostupné z: <https://beagleboard.org/black>
- [47] Dostupné z: <http://www.orangepi.org/>
- [48] Dostupné z: <https://www.weptech.de/products/oms-humidity-and-temperature-sensor-wep-omsf-868a.html>
- [49] Dostupné z: <http://www.dlms.com/flag/INDEX.HTM>
- [50] Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/USART>
- [51] Dotupné z: <http://forum.modmypi.com/technical-support/pibrella-compatibility-t181.html>
- [52] Dotupné z: <http://www.iqrf.org/products/transceivers/tr-72d-wmb>

SEZNAM SYMBOLŮ, VELIČIN A ZKRATEK

IoT	Internet of Things
H2H	Human to human
M2M	Machine to Machine
UART	Universal Asynchronous Receiver/Transmitter
I2C	Inter-Integrated Circuit
I2S	Inter-Integrated Sound
ICSP	In Circuit Serial Programming
I/O	Input / Output
PWM	Pulse Width Modulation
IDE	Integrated Development Environment
SRAM	Static Random Access Memory
EEPROM	Electrically Erasable Programmable Read-Only Memory
SD	Secure Digital
PoE	Power over Ethernet
GPIO	General Purpose Input Output
LVDS	Low-Voltage Differential Signaling
CVBS	Color Video Blank Sync
CSI	Camera Serial Interface
DSI	Display Serial Interface
SoC	System on Chip
LRADC	Low Resolution Analog to Digital Converter
PLC	Programmable Logic Controller
RTC	Real Time Clock
DPA	Direct Peripheral Access

CR	carriage return
TX	transmit
RX	receive
DIF	Data Information Field
VIF	Value Information Field
PCI	Peripheral Component Interconnect
ESD	ElectroStatic Discharge
API	Application Programming Interface
PoE	Power over Ethernet
cIoT	Customer IoT
iIoT	Industry IoT
USB	Universal Serial Bus
CAN	Controller Area Network
PS2	Personal System/2
eMMC	embedded MultiMedia Card
AES	Advanced Encryption Standard
SATA	Serial Advanced Technology Attachment
Wifi	Wireless Fidelity
HDMI	High-Definition Multimedia Interface
JTAG	Joint Test Action Group
QoE	Quality of Experience
NRZ	Non Return to Zero
SRD	Short Range Device
ISM	Industrial, Scientific and Medical
Hz	Hertz

kHz	Kilohertz
MHz	Megahertz
GHz	Gigahertz
B	Byte
KB	KiloByte
MB	MegaByte
GB	GigaByte
b	bit
Kb	Kilobit
Mb	Megabit
Gb	Gigabit

SEZNAM PŘÍLOH

A Zdrojový kód skriptu pro vyčítání dat	75
B Ukázka výstupu vyčítaných dat	77
C Obsah přiloženého CD	78

A ZDROJOVÝ KÓD SKRIPTU PRO VYČÍTÁNÍ DAT

```
1 #!/usr/bin/env python
2 import serial
3 import binascii
4 import time
5 import os
6
7 # Preconditions
8 os.system('clear')
9
10 # Setup a serial port
11 ser = serial.Serial(
12     port='/dev/ttyAMA0',
13     baudrate = 19200,
14     parity=serial.PARITY_NONE,
15     stopbits=serial.STOPBITS_ONE,
16     bytesize=serial.EIGHTBITS,
17     timeout=1
18 )
19 print "Device is on AMA0: " + str(ser.isOpen())
20
21 # Wake up device
22 ser.write("\x00\x00")
23 print "Device is waked up: True"
24
25 # Set as a sniffer
26 ser.write("\x00\x00>0a:01\x0D")
27 z = ser.readline()
28 print "Device is set as Sniffer T: " + z
29
30 # Sniff all packets
31 f = open('cteni_sniffer.txt', 'w')
32 print "Sniffing now:"
33 print ""
34
35 while True:
36     readedstring = ser.read(51)
37     if readedstring:
38         stringedstring = binascii.hexlify(readedstring)
39         parsedstring = str(stringedstring)
40         temperature = parsedstring[44:45].replace("0", "") +
41                         parsedstring[45:46].replace("0", "") + parsedstring[42:43] +
42                         "." + parsedstring[43:44]
```

```

41     humidity = parsedstring[54:55].replace("0", "") +
42         parsedstring[55:56].replace("0", "") + parsedstring[52:53]
43         + "." + parsedstring[53:54]
44     increment = int(parsedstring[26:28],16)
45     rssi = int(parsedstring[98:100],16)
46     sensor_sn = parsedstring[18:20] + parsedstring[16:18] +
47         parsedstring[14:16] + parsedstring[12:14]
48     sensor_ver = parsedstring[20:22]
49     sensor_type = parsedstring[22:24]
50     sensor_manu = parsedstring[10:12]+parsedstring[8:10]
51     sensor_manu = sensor_manu.replace("5cb0", "WEP")
52
53     if parsedstring[64:66]== "01": errors = "Sabotaz cidla"
54     if parsedstring[66:68]== "01": errors = "Vybita baterie"
55
56     print time.strftime("%H:%M:%S %d/%m/%Y") + "    Senzor: " +
        sensor_manu + "." + sensor_type + "." + sensor_sn + ". " +
        sensor_ver + "    Teplota: " + temperature + "C
        Vlhkost: " + humidity + "%"      RSSI: -" + str(rssi) +
        "dBm      Mereni: " + str(increment) + "      " +
        str(errors) + ""
57
58 ser.close()
59 f.close()

```

B UKÁZKA VÝSTUPU VYČÍTANÝCH DAT

```
Device is on AMA0: True
Device is waked up: True
Device is set as Sniffer T: <OK
Sniffing now:

20:32:43 11/12/2016      Senzor: WEP.1b.00000010.02      Teplota: 19.8C
    Vlhkost: 34.9%          RSSI: 170dBm        Mereni: 107
20:33:42 11/12/2016      Senzor: WEP.1b.00000010.02      Teplota: 19.8C
    Vlhkost: 34.3%          RSSI: 150dBm        Mereni: 108
20:34:40 11/12/2016      Senzor: WEP.1b.00000010.02      Teplota: 19.8C
    Vlhkost: 34.2%          RSSI: 141dBm        Mereni: 109
```

C OBSAH PŘILOŽENÉHO CD

K semestrální práci je přiloženo CD, obsahující bitový obraz MicroSD karty se systémem Raspbian, ve kterém je nainstalováno a nastaveno vše potřebné ke spuštění vzorové aplikace a zahájení komunikace s vyčítanými Wireless M-Bus zařízeními.